

Op te bergen
in de band van
17 december 2003

*de leden van de commissie wordt
verzocht hun eventuele opmerkingen
binnen acht dagen na ontvangst aan
de commissiegriffier
mede te delen.*

Verslag

van de vergadering van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit

gehouden op 24 november 2003

INHOUD

Opening	2
Mededelingen	2
Vaststelling agenda	2
Verslagen vergaderingen	2
Ingekomen stukken	3
IPO-aangelegenheden	6
Actualisatie Regiovisie Groningen-Assen 2030	6
Sluiting	23
Toezeggingen	24

STATENCOMMISSIE RUIMTE, INFRASTRUCTUUR EN MOBILITEIT

Verslag van de vergadering van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit, gehouden op 24 november 2003 in het provinciehuis te Assen.

Aanwezig:

A. Lanting (VVD, voorzitter)
H. Baas (ChristenUnie)
H. Beerda (PvdA)
mevrouw M.J. Berkman-De Haan (GroenLinks)
J.W.M Engels (D66)
A. Faber (CDA)
J. Haikens (VVD)
mevrouw I.J. Huisman-Holmersma (PvdA)
H.G. Idema (PvdA)
C.D. de Jong (fractie De Jong)
J. Langenkamp (GroenLinks)
A.G.H. Peters (CDA)
B. Popken (OPD)
G. Roeles (VVD)
J. Slagter (PvdA)
mevrouw G. Timmer-Rijkeboer (D66)
A. Wendt (ChristenUnie)
G. Wieringa (Drents Belang)

Voorts aanwezig:

mevrouw A. Haarsma (PvdA, gedeputeerde)
S.B. Swierstra (VVD, gedeputeerde)
mevrouw J. Stapert (commissiegriffier)

Met kennisgeving afwezig:

K. Jonker (CDA)
K.H. Smidt (VVD)
J. Zweens (PvdA)

1. Opening

De VOORZITTER opent de vergadering.

2. Mededelingen

De VOORZITTER merkt op dat de commissie op 29 januari 2004 is uitgenodigd voor een werkbezoek aan Borger-Odoorn, samen met de statencommissie van de provincie Groningen, teneinde daar te kijken naar het uitbreidingsplan Drentse Horn. Dit plan behelst het stichten van een nieuw dorp in samenwerking met Stadskanaal. De voorzitter vraagt of deze datum de commissieleden past en stelt voor om op 29 januari 2004 's middags op werkbezoek te gaan naar Stadskanaal.

De COMMISSIE stemt hier unaniem mee in.

De heer WIERINGA vraagt of het mogelijk is om de vergadering van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit (RIM) te verplaatsen, zodat de commissievergadering op dezelfde dag wordt gehouden als het werkbezoek.

De VOORZITTER antwoordt dat dit niet mogelijk is, aangezien de gedeputeerden hun agenda mede hebben afgestemd op de data waarop de vergaderingen van de Statencommissie RIM worden gehouden.

3. Vaststelling agenda

Mevrouw BERKMAN verzoekt om toevoeging van de onderwerpen vergunningverzoek Millennium Transportation International (MTI), kwaliteitsonderzoek aanbesteding openbaar vervoer en het conceptprogramma van Eisen in verband met de aanbesteding van het openbaar vervoer in Zuidoost Drenthe.

Besloten wordt om dit als agendapunt 5a op te nemen.

De heer ENGELS stelt voor om agendapunt 8 van de agenda af te voeren. Voor dit agendapunt betreffende de invulling van het bureau openbaar vervoer heeft hij een notitie gekregen, maar spreker is van oordeel dat als er over dergelijke stukken gesproken moet worden, dit meer om het lijf moet hebben dan wat hij nu heeft gezien.

In het stuk van GroenLinks staan opmerkingen die niet kloppen, maar hij zou ook graag zien dat dit agendapunt zodanig ingekaderd en onderbouwd wordt dat er een goede discussie over gevoerd kan worden. Op basis van het voorliggende stuk kan en wil spreker echter niet mee discussiëren.

De heer POPKEN wil eerst de reactie van GroenLinks horen, alvorens steun te verlenen aan het voorstel om dit agendapunt af te voeren.

De heren DE JONG, SLAGTER, BAAS en PETERS stemmen in met het voorstel van de heer Engels en geven aan dat GroenLinks eerst met een inhoudelijk goede notitie moet komen alvorens dit punt opnieuw op de agenda te plaatsen.

De VOORZITTER voert punt 8 van de agenda af en stelt vast dat dit punt weer op de agenda van deze commissie zal worden gezet op het moment dat GroenLinks met een betere schriftelijke onderbouwing komt.

4. Verslagen vergaderingen

4.1. Verslag van de vergadering van 6 oktober 2003

De heer WIERINGA heeft op een gegeven moment een aantal vragen gesteld en de voorzitter reageert daarop door te stellen dat spreker veel vragen heeft gesteld die ook door het ambtelijk apparaat beantwoord hadden kunnen worden. In zijn beleving heeft hij van de voorzitter gehoord dat die vragen schriftelijk beantwoord zouden worden, maar dat vindt hij niet terug in het verslag, terwijl hij de band wel heeft afgeluisterd. Spreker wil dit veranderd zien in het verslag.

De VOORZITTER merkt op dat in de vorige vergadering door hem is gezegd dat op schriftelijk ingediende vragen zeker antwoord zal worden gegeven door het ambtelijk apparaat. De heer Wieringa dient echter ook te kijken naar de context waarin spreker deze opmerking heeft gemaakt. Alle commissieleden krijgen vooraf de stukken en op elk staten- en commissiestuk staat wie de behandelend ambtenaar is, zodat vooraf vragen kunnen worden gesteld aan de desbetreffende ambtenaar indien er zaken over dat stuk niet duidelijk zijn.

De vorige keer is er gesproken over de begroting en eventuele verduidelijkende vragen hadden via de statengriffie aan de inhoudsdeskundige ambtenaar gesteld kunnen worden. Spreker heeft in de vorige vergadering gezegd dat als de heer Wieringa die weg zou bewandelen, hij op al zijn vragen antwoord zou krijgen en dat is de context waarbinnen hij die opmerking heeft gemaakt.

De heer WIERINGA merkt op dat hij de band heeft afgeluisterd en dat hem is gebleken dat duidelijk is gezegd dat hij schriftelijk antwoord op die vragen zou krijgen. Hij gaat er dan ook van uit dat het zo wordt opgenomen in het verslag.

De VOORZITTER antwoordt dat de heer Wieringa de opmerking dat hij schriftelijk antwoord op zijn vragen zal krijgen, niet uit de context moet lichten waarbinnen die opmerking is gemaakt. Er is toegezegd dat als de heer Wieringa de vragen via de statengriffie naar het ambtelijk apparaat zou overbrengen, hij langs die weg antwoorden op al zijn vragen zou krijgen. Het kan niet zo zijn dat de heer Wieringa aan de hand van een enkel fragment op de band denkt dat de vragen die hij in de commissievergadering heeft gesteld, al beantwoord zullen worden. Hij zal die vragen dan ook via de door spreker aangegeven weg bij het ambtelijk apparaat moeten inbrengen.

De heer WIERINGA merkt op dat het niet gaat om één fragmentje, maar om datgene wat er letterlijk tijdens de vorige vergadering is verwoord. Er is duidelijk gezegd dat spreker schriftelijk antwoord zou krijgen en dat kan de voorzitter nagaan door zelf ook de band af te luisteren.

De VOORZITTER merkt op dat hij ook de band heeft afgeluisterd en dat de desbetreffende ambtenaren spreker graag van dienst willen zijn als hij zijn vragen eerst zelf via de statengriffie aan het ambtelijk apparaat voorlegt. Het kan niet zo zijn dat de heer Wieringa ervan uitgaat dat de antwoorden vanzelf naar hem toekomen, nadat hij de vragen in de commissie heeft gesteld. Hij dient dan ook zelf het initiatief te nemen om antwoord op zijn vragen te krijgen.

De heer WIERINGA merkt op dat de voorzitter letterlijk heeft gezegd dat hij schriftelijk antwoord op zijn vragen zal krijgen.

Mevrouw HUISMAN geeft aan dat de heer Wieringa zijn vragen alsnog op papier kan zetten zodat hij zeker een antwoord zal krijgen.

De VOORZITTER merkt op dat de heer Wieringa de band dan nog maar eens moet afluisteren en dan moet letten op de context waarin spreker zijn opmerking heeft gemaakt en sluit hiermee de discussie af.

De heer WIERINGA laat weten dat hij niet instemt met deze gang van zaken.

5. Ingekomen stukken

De heer SLAGTER merkt op dat er een brief van het college lag over het ontwerp van het Provinciaal omgevingsplan (POP) II en de laatste bladzijde ging over de planning, waarbij over de gedachtewisseling in provinciale staten (PS) niets vermeld stond, behalve dan dat deze in april 2004 plaats zal vinden. In welke vorm stelt het college zich deze gedachtewisseling met PS voor? Willen de staten zelf ook nog speciaal actie ondernemen in de richting van de bevolking of zijn de regio-bijeenkomsten van het college voldoende?

Mevrouw HAARSMA stelt voor om dit op een soortgelijke manier te doen als met het voorontwerp is gedaan. Wat de staten daar zelf in willen doen is aan de staten.

De heer LANGENKAMP merkt op dat in de klankbordgroep al is besloten om dit zo te gaan doen.

Mevrouw HAARSMA merkt op dat het college heeft besloten om dit op een soortgelijke manier te doen als bij het voorontwerp, dus dit is helder. Zij wenst echter niet in de bevoegdheden van PS te treden.

De heer SLAGTER merkt op dat als de staten zelf actie willen ondernemen zij daar zelf ook het initiatief toe moeten nemen. Dat is ook de verklaring voor het feit dat dit nog niet is ingevuld. De kern van zijn vraag is dus dat als de staten dit willen doen, hoe dit dan georganiseerd gaat worden en wie dit gaat organiseren. Als de staten dit willen organiseren dan dient hiervoor namelijk wel draagvlak aanwezig te zijn.

De heer POPKEN merkt op dat de initiatiefnemer doorgaans het voortouw neemt.

De heer LANGENKAMP merkt op dat er een klankbordgroep is opgericht waarin hierover afspraken zijn gemaakt en de heer Van Laar weet exact wanneer dit in de procedure aan de orde moet komen. Te zijner tijd zal dit dan ook worden ingevuld. Mevrouw Haarsma heeft weliswaar gelijk als zij zegt dat een en ander is verschoven naar 2004, maar de afspraken over wie het gaat doen, zijn al lang gemaakt.

De VOORZITTER merkt op dat er bij de griffie ook nog een stuk ligt waarin wordt geïnventariseerd hoe dit het beste aangepakt kan worden. Er kan dus worden gewacht totdat de griffier met een voorstel komt.

De heer ENGELS merkt op dat hem niet bekend is dat er door de klankbordgroep een besluit is genomen om vanuit de staten dubbele hoorzittingen te gaan organiseren. Ook door de staten is daar nog geen besluit over genomen, dus dat punt dient wel eerst te passeren.

De heer LANGENKAMP merkt op dat deze beslissing in september 2002 al is genomen naar aanleiding van een motie van GroenLinks.

De VOORZITTER merkt op dat dit zal worden nagezocht, maar volgens hem is daar ook al een besluit over genomen. Een en ander zal worden uitgezocht, waarna er een nader voorstel door de Statengriffie zal worden gedaan.

De heer WIERINGA wil de volgende vergadering de brief van 24 oktober 2003 van de Industriële Vereniging Coevorden betreffende de vaarweg Almelo-Coevorden op de agenda geplaatst zien.

De VOORZITTER zegt toe dat deze brief de volgende vergadering op de agenda zal worden gezet.

5.a. Vergunningsverzoek MTI, kwaliteitsonderzoek aanbesteding openbaar vervoer en conceptprogramma van Eisen in verband met de aanbesteding van het openbaar vervoer in Zuidoost-Drenthe

Mevrouw BERKMAN heeft een aantal vragen.

De eerste vraag betreft het vergunningsverzoek van vervoersmaatschappij MTI om voor op de bus een aantal fietsen te plaatsen. GroenLinks heeft begrepen dat deze aanvraag van MTI door het college is afgewezen. In de algemene beschouwingen van het jaar 2000 hebben de staten de vervoersbedrijven opgeroepen om met ideeën te komen om gratis fietsen te vervoeren. De heer Zwama van de MTI is vanaf 2000 bezig met het plan om fietsen gratis te vervoeren en na onderzoek is besloten om te kiezen voor het systeem om voorop de bussen een fietsdrager te plaatsen waarop twee fietsen vervoerd kunnen worden. Voor dit systeem is gekozen, omdat de fietsdrager opklapbaar is, er dan controle op de fietsen is door de buschauffeur en het meenemen van fietsen in de bus zelf ten koste gaat van het aantal zitplaatsen. Het vervoer van fietsen achterop de bus is gevaarlijk, omdat daar een nooduitgang is. Tevens is dit systeem in de Verenigde Staten uitgeprobeerd en het werkt goed. Er is door MTI een vergunningsverzoek ingediend. Er is tevens een toelichtende video meegestuurd en MTI wil het systeem ook graag demonstreren. GroenLinks heeft begrepen dat het vergunningsverzoek is afgewezen. Klopt het dat het vergunningsverzoek is afgewezen en op welke gronden is dat gebeurd? Waarom is er niet op het verzoek van MTI ingegaan om het systeem te mogen demonstreren? GroenLinks vindt het belangrijk dat in een fietsprovincie als Drenthe fietsen gratis mee kunnen worden vervoerd in het openbaar vervoer en wil dat het college het vergunningsverzoek van MTI opnieuw behandelt.

De tweede vraag gaat over het kwaliteitsonderzoek van het openbaar vervoer door de provincies Groningen en Drenthe. In de krant heeft zij gelezen dat dit onderzoek wordt gedaan naar de kwaliteit van bus en trein. GroenLinks is verheugd om dit te vernemen, ook omdat het vorige onderzoek 10 jaar geleden is gehouden. Nu bleek alleen dat de uitslag van het onderzoek niet meer meegenomen kan worden door de vervoersmaatschappij, die met ingang van juni 2004 het openbaar vervoer gaat verzorgen.

GroenLinks vraagt zich af waarom juist voor dit tijdstip is gekozen om een kwaliteitsonderzoek onder reizigers te houden. Tevens vraagt zij zich af of het klopt dat het resultaat later dan 1 juni 2004 bekend wordt. Zo ja, kan het onderzoek op een of andere manier worden versneld, zodat het vervoersbedrijf rekening kan houden met de resultaten van dit kwaliteitsonderzoek? GroenLinks is verheugd dat het onderzoek wordt gehouden en wil graag op de hoogte worden gehouden van de resultaten.

De derde vraag gaat over het niet aanwezig zijn van het concept-programma van eisen (PVE) in verband met de aanbesteding van het openbaar vervoer in Zuidoost-Drenthe, zodat dit punt nu niet op de agenda staat. Op 3 november 2003 heeft het college dit concept-PVE vastgesteld. Er is een brief naar de voorzitter van PS en de leden van de Statencommissie RIM gestuurd. Nu moet GroenLinks concluderen dat het niet op de agenda is gezet omdat niemand het op de agenda heeft kunnen plaatsen en het Presidium dit ook niet heeft gedaan. Bij de aanbesteding van de Gemeenschappelijke Gezondheidsdienst (GGD) heeft de Statencommissie RIM een extra commissievergadering moeten inlassen omdat het door allerlei redenen niet op tijd op de agenda te krijgen was voordat de inspraakronde was afgesloten. Nu concludeert zij dat er voor de tweede keer hetzelfde probleem is ontstaan. Het is nu 24 november 2003 en op 28 november 2003 sluit de inspraaktermijn, waarna de Nota van reactie en commentaar wordt opgesteld en aan de hand daarvan wordt het definitieve PVE opgesteld. Hoe komt het dat de brief die aan de leden van de Statencommissie RIM is gestuurd niet ontvangen is door de commissieleden? Is deze niet verstuurd? Als die brief is blijven haken, waar is dat dan gebeurd? Op welke manier kunnen de leden van deze commissie voor het vaststellen van het definitieve PVE half december alsnog met elkaar discussiëren over het PVE bij de aanbesteding van het openbaar vervoer in Zuidoost-Drenthe? GroenLinks wil tijd genoeg overhouden om met de achterban en de GroenLinks-werkgroep openbaar vervoer te overleggen. Doordat de PVE's van de GGD en die van de aanbesteding van het openbaar vervoer in Zuidoost-Drenthe zo laat besproken kunnen worden, is spreekster bijna gaan denken dat dit wel expres gedaan zal zijn. Spreekster hoopt op een snel antwoord.

De heer SWIERSTRA merkt naar aanleiding van de laatste opmerking van mevrouw Berkman op dat dit baarlijke nonsens en een buitengewoon slechte insinuatie is. Er zijn maar weinig dingen waar spreker kwaad om kan worden, maar dat moet niet te vaak gebeuren. Over de fietsen op de MTI-bus wordt door het college al geruime tijd gesproken. Ook met andere busondernemingen wordt gesproken over de mogelijkheden om fietsen op een bepaalde manier met de bus mee te nemen, maar dit is een technisch en commercieel-exploitatief moeilijke aangelegenheid. Het college heeft daar verschillende keren met MTI over gesproken en niet tegenstaand het feit dat het college in een vroegtijdig stadium had aangegeven dat hun gedachte om fietsen voorop de bus mee te nemen tot problemen zou leiden, is het MTI toch met dit voorstel gekomen. Fietsen voorop de bus betekenen namelijk extra uitstekende delen die half los aan de bus zijn bevestigd en wel zodanig dat dit gevaarzettend is. Er zijn dus juridische redenen om dit niet toe te staan, want het risico daarvan ligt dan bij de provincie en dat wil het college de staten besparen. Op dit moment ziet het college dus geen ruimte voor een ontheffing en spreker ziet met belangstelling uit naar een veilige manier van fietsenvervoer op de bus. Het college heeft al enkele suggesties daartoe gedaan. In heel Europa is het overigens zo dat de verkeerswetgeving leidt tot zeer strikte maatregelen als het gaat om de veiligheid van voertuigen, wat blijkt uit eisen die worden gesteld aan de merksymbolen op de grille van auto's als Rolls Royce, Jaguar en Mercedes. Ten aanzien van de flauwe suggestie van MTI dat het bij fietsen voorop de bus om hetzelfde gaat als een sneeuwschuiver die ook ontheffing krijgt, merkt hij op dat de sneeuwschuiver functioneel aan de weg gebonden is en dat de voertuigen die met deze sneeuwschuivers rijden ook zwaailichten hebben. Spreker is dus uitermate benieuwd naar serieuze voorstellen om het vervoer van fietsen per bus mogelijk te maken en zal er ook op letten in hoeverre de maatschappijen daar in hun aanbesteding rekening mee houden, want deze mogelijkheid brengt uiteraard ook kosten voor de busmaatschappij met zich mee. Ten aanzien van het belevingsonderzoek met betrekking tot het openbaar vervoer merkt hij op, dat dit een onderzoek is dat eens in de zoveel tijd moet worden gehouden en die onderzoeken komen per definitie altijd te laat voor de daarop-

volgende aanbestedingen, daar deze op verschillende momenten starten. Op dit moment vindt dit onderzoek plaats. Spreker zegt toe dat zodra de uitslagen daarvan binnen zijn de commissie daarvan kan kennisnemen. Als het gaat om het PVE had de GroenLinks-fractie overigens destijds al kunnen vragen waarom er geen nader onderzoek is gedaan. Dat is niet gebeurd, maar in de PVE's en de bestekken is te zien dat er voldoende ruimte zit in de loop van het traject om aanpassingen te plegen en in overleg met de vervoerder in te spelen op datgene wat de klant wil. Ten aanzien van het PVE met betrekking tot de aanbesteding openbaar vervoer Zuidoost-Drenthe heeft het college op 3 november 2003 het PVE voorlopig vastgesteld. Daarbij is besloten deze informatie aan de staten te sturen. Spreker merkt op dat hem nog deze morgen is gemeld dat het stuk kennelijk niet is meegezonden en het was dus veel te laat om het alsnog aan de commissie mee te zenden, omdat de commissieleden het stuk niet meer konden lezen. Klaarblijkelijk is het ergens fout gegaan en spreker kan niet nagaan of dat bij deze of gene mis is gegaan. Iedere suggestie dat dit met opzet gebeurd is, zou eigenlijk moeten betekenen dat spreker dergelijke vragen niet van een serieus antwoord meer zou hoeven te voorzien. Spreker zal met de statengriffier opnemen dat het moment waarop het college definitief beslist over het PVE nog wat vooruit zal worden geschoven, zodat de commissie alsnog de gelegenheid krijgt om opmerkingen over het stuk mee te geven. Overigens staat het afdoen van de inspraakreacties niet het geven van een reactie door de commissie of de staten in de weg. De staten reageren immers anders dan insprekers doorgaans doen.

TWEEDE TERMIJN

Mevrouw BERKMAN geeft ten aanzien van MTI mee dat het wellicht een idee is om een pilot-project op te zetten bij de lijn Hoogeveen-Dwingeloo teneinde te kijken hoe dit werkt. Ten aanzien van het onderzoek heeft zij begrepen dat dit altijd te laat plaatsvindt, dus daar moet zij het dan maar mee doen. Zij is verheugd dat het concept-PVE met betrekking tot de aanbesteding van openbaar vervoer in Zuidoost-Drenthe naar achteren wordt geschoven, zodat de staten er nog iets over kunnen zeggen.

6. IPO-aangelegenheden

Er worden geen vragen gesteld of opmerkingen gemaakt naar aanleiding van IPO-aangelegenheden.

7. Statenstuk 2003-86, Actualisatie Regiovisie Groningen-Assen 2030

De VOORZITTER merkt op dat het hier een A-stuk betreft in tegenstelling tot hetgeen abusievelijk in de agenda is opgenomen. De commissie kan zich hierin vinden.

De heer SLAGTER acht dit stuk van groot belang voor Noord-Nederland, en specifiek voor de regio waar het over gaat. Er staan drie onderdelen in waarover hij verheugd is dat zij erin verwerkt zijn. Ten eerste acht hij de samenwerking en de afstemming die in het stuk verwoord worden van groot belang. Verder is hij blij met de nadruk op de verstedelijking en werkgelegenheid en is ook tevreden met de indeling van mal en contramal in dat gebied. De PvdA vindt nog steeds dat deze regiovisie door moet gaan. Het is volgens spreker de beste wijze waarop de markt gestuurd kan worden. Het kan voorkomen dat Noord-Drenthe vol gepland wordt met woningen en het is voor Drenthe ook van belang dat een stad als Groningen een sterke positie gaat en blijft innemen. Wel zijn er wat aandachtspunten en vragen. Allereerst is dat de onderbouwing van de woning-aantallen. Bij de voorbespreking van het ontwerp-POP heeft hij al gemerkt dat de onderbouwing daarvan niet erg sterk was. Zijn vraag is dan ook wat de onderbouwing is van de grote woning-aantallen in Drenthe. Verder vraagt hij zich af hoe het college de relatie met het POP II ziet als het gaat om de begrippen mal en contramal, evenals de aantallen en de contouren. Het is overduidelijk dat ook Kolibri op de agenda blijft staan, maar hij vraagt zich wel af waarom het station in Tynaarlo niet meer in het project voorkomt, terwijl er forse woningbouw in dat gebied gepland is. Tot 2030 is er een enorme hoeveelheid te bouwen woningen gepland. Hij vraagt zich af of een dergelijke taakstelling in dit gebied wel haalbaar is. Moet het gebied dan niet ruimer bekeken worden? Als het gaat om de participanten waarop gerekend wordt, vraagt hij hoe het staat met de kikkers in de kruiwagen: loopt iedereen nog even gemotiveerd mee?

Welk aandeel in de financiering van Kolibri neemt het Rijk nog op zich? Volgens zijn informatie is Kolibri namelijk ook niet in het Meerjarenprogramma infrastructuur en transport (MIT) opgenomen. De positie van de contramal is stevig neergezet en deze wordt alleen maar belangrijker nu de steden Groningen en Assen terecht stedelijker ingericht gaan worden. Hoe verhoudt zich dit met het streven dat er in dat gebied ook een tweede luchthaven voor chartervliegtoegen staat gepland? Voor spreker is dat niet volstrekt duidelijk. Er is gekozen voor een globalere benadering die minder tot op detail is ingevuld. Dat houdt ook in dat de gemeenten wat meer ruimte krijgen om zelf zaken in te vullen. Wat zijn de risico's die de participanten daarbij lopen? Levert dat binnen de uitvoering geen problemen op, zoals vertraging van woningbouwprojecten? Het volgende punt betreft het SPEK-rapport van VNO-NCW. Heeft dat een rol gespeeld bij deze actualisatie? Het desbetreffende rapport gaat ook over werkgelegenheid en de vraag is welke accenten daarbij gelegd moeten worden. Wordt er bijvoorbeeld gekeken naar technologische ontwikkelingen, zoals ferries, of is de logistiek een betere optie voor dat gebied? Aan de hogere ambities met betrekking tot de werkgelegenheid zijn de woningbouwprogramma's ook gekoppeld. Ook de verstedelijking is daaraan gekoppeld en de vraag is of een dergelijke ambitie kan worden waargemaakt. Zie ook de ambitie ten aanzien van de werkgelegenheid aan het begin van het Samenwerkingsverband Noord-Nederland (SNN) en de werkelijke realisatie van banen in Noord-Nederland. In vergelijking met de huidige regiovisiedoelstellingen ziet hij nu de kans op het uitwaaiëren van bedrijventerreinen door middel van lokale en regionale locaties. Spreker is bang dat er versnippering optreedt en vraagt zich af of de bedrijvigheid door middel van planning nog kan worden gestuurd, nu de gemeenten immers meer vrijheid krijgen. Hoe kan worden voorkomen dat het gebied langs de A28 tussen Assen en Groningen wordt volgebouwd met industrie in zichtlocaties? Dat is ook een punt dat speelt. Is bij het traject ter vaststelling van de regiovisie en ontwikkelingsplannen, dat in februari 2004 moet zijn afgerond, ook het POP voor Noord-Drenthe vastgesteld? Welke implicaties heeft dit voor het noorden van Drenthe en wat wordt daarbij vastgelegd? Welke implicaties heeft die vaststelling voor de

rest van Drenthe, zoals de woningaantallen? Spreker kan zich voorstellen dat de regio Zuidwest-Drenthe zich afvraagt hoe daarmee omgegaan moet worden.

De heer PETERS merkt op dat dit nog een meningvormende fase is, waarbij de vraag zich opdringt in hoeverre er draagvlak is voor de ambities die hierin omschreven zijn en de daaruit voortvloeiende ruimtelijke hoofdkeuzes en de regionale samenwerkingsinzet. Die ambities hebben uiteraard consequenties en zoals die in de visie zijn verwoord, zal dit voor alle partijen een grote inzet vragen. Spreker vindt dat de provincie als partij daar volop voor moet gaan. Wat gebeurt er echter als gemeenten afhaken wanneer hun bijdrage substantieel groter moet worden? Hoe reëel zijn de kansen op publiek-private samenwerking (PPS)-constructies? Wat de CDA-fractie betreft blijft er een draagvlak voor de ontwikkelingen zoals die in de visie is neergelegd en verwoord in de regionale ambitie, namelijk de keuze voor het ontwikkelingsprofiel en de keuze voor het behoud van de kernkwaliteiten. De vraag ligt ook voor of ingestemd kan worden met de financiële systematiek en het is juist voor de kleinere partijen in deze regiovisie aantrekkelijk om op deze manier te blijven participeren. Het meerjareninvesteringsprogramma is een goed instrument en noodzakelijk om die ingezette visie te realiseren. De vraag van de CDA-fractie is in hoeverre van het SNN een grotere bijdrage verwacht mag worden, gezien het belang dat wordt toegeschreven aan het stedelijk netwerk en de betekenis voor het noorden. Van het SNN zou een grotere inzet mogen worden verwacht. Uit de evaluatie van Bureau Rijnconsult blijkt dat er een gebrekkige communicatie is geweest met organisaties van belanghebbenden en dat pleit voor een betere organisatie hiervan. Hoewel dit nu wat nadrukkelijker staat omschreven in de voorwaardelijke uitgangspunten, vraagt het bestuur hiervoor toch de nodige aandacht. Het uitgangspunt dat iedere partner een eigen verantwoordelijkheid voor die interne communicatie heeft is formeel wel juist, maar spreker denkt dat enige regie in combinatie met al die verschillende partners wel belangrijk is, want dat is ook in het verleden wel gebleken. Samenvattend onderschrijft de CDA-fractie de ambities, de ruimtelijke hoofdkeuzes, de regionale samenwerkingsinzet, de keuzes van de regionale projecten, de gezamenlijke investeringsopgave,

de meerjarenaanpak en de daarbijbehorende financiële onderbouwing.

De heer HAIKENS merkt op dat de regiovisie een ambitieus stuk is dat vooral te maken heeft met samenwerking tussen gemeenten en provincies en dat dit eigenlijk onder de noemer van de regio zou moeten komen. Spreker kan echter nog niet direct in het rapport lezen dat er een grotere collectieve samenwerking vanuit straalt. Spreker gaat in gedachten terug naar de voorlichtingsbijeenkomst die de commissie heeft gehad en waar ook mevrouw Bakker met betrekking tot de kwaliteit van de samenwerking een aantal opmerkingen heeft gemaakt. Ook in het rapport is nauwelijks te lezen dat er bereidheid bestaat om bevoegdheden op deze terreinen af te geven. Het is toch een ingewikkelde procedure met verschillende overheden waar de provincie mee te maken heeft en waarbinnen ieder zo zijn eigen bevoegdheden heeft. Het lijkt spreker duidelijk dat als er wordt begonnen met een regiovisie zoals die hier ligt, met deze ambities, bij iedereen enthousiasme moet worden losgemaakt, zodat iedereen daar straks vanuit zijn eigen verantwoordelijkheid aan meedoet. Zoals gezegd zijn de plannen ambitieus, gaat er durf vanuit en zit er een toekomstvisie in. Er worden duidelijke keuzes gemaakt met veel kwaliteiten en een hoog voorzieningenniveau. Afspraken op onder anderen het gebied van duurzaamheid en de Europese kaderrichtlijn water, moeten worden gerespecteerd. Het rapport signaleert echter dat de kwaliteit van de natuur nog steeds afneemt en daarom moeten de ecologische, landschappelijke en cultuurhistorische structuren worden bijgesteld. Als er in een ander deel van de notitie is te lezen dat er toch een verstedelijking moet plaatsvinden door realisatie van een groot aantal woningen en dat in de infrastructuur forse maatregelen worden voorgesteld, dan dienen er wel structuren te worden bijgesteld maar dan gaat dat volgens spreker eerder in het negatieve. Wat gebeurt er met het landbouwkundige aspect in het buitengebied? Spreker vraagt hoe de gedeputeerde de ambities in de regiovisie met betrekking tot het buitengebied wil vertalen naar mogelijkheden in het POP. Er zit namelijk een duidelijk spanningsveld tussen de vaststelling van het POP en wat in de regiovisie is neergelegd. Het gaat om een totale investering van circa € 1,1 miljard en het grootste deel is voor rekening van Kolibri. Een gedeelte van de financiën wordt

gebruikt voor de infrastructuur. Als spreker het POP erbij haalt dan ziet hij in het POP geen heldere beleidslijnen die deze aanpassingen ook daadwerkelijk mogelijk maken. Het lijkt hem dat er een redelijke fout wordt gemaakt indien het zuidwestelijke gebied tussen de A7 en de A28 wel verder wordt ontwikkeld door middel van meer woningbouw en voortschrijdende verstedelijking, maar deze niet tijdig wordt voorzien van een passende infrastructuur. Hetzelfde geldt in feite ook voor de woningbouw. Hoe ziet de gedeputeerde de vertaalslag van de ambities in de regiovisie ten opzichte van de mogelijkheden die het POP biedt? Daarbij gaat het vooral om de rode contourlijnen die in het aanstaande POP staan maar in feite strijdig zijn met de ambities van dit rapport. Met andere woorden, heeft het POP het primaat of zijn de ambities van de regiovisie leidend? Het gaat namelijk wel heel duidelijk om woningbouw en verstedelijking en de aantallen die daarbij zijn genoemd zijn fors. Waar zijn die aantallen op gebaseerd?

De heer ENGELS merkt op dat de heer Haikens constateert dat er een spanningsveld bestaat tussen de regiovisie en het POP als het gaat om de rode contouren. Hij vraagt of de heer Haikens een voorbeeld kan noemen waar dit, gelet op de ambities van de woningbouw, tot een knelpunt zou kunnen leiden in het gebied waar de heer Haikens over spreekt.

De heer HAIKENS antwoordt dat zich overal redelijke knelpunten voordoen, namelijk dat alle bebouwing die nu in het POP staat is omgeven door de contourlijn. Alleen Roden heeft in de Friese richting een stuk open gebied dat niet is gesloten. Niet iedere bebouwing is echter gesloten en uitgaande van de ambities in het rapport wat de verstedelijking betreft, zullen die huizen ergens anders gerealiseerd moeten worden. Als het POP dus wordt vastgesteld zoals dat nu voorligt dan signaleert spreker dat er een spanningsveld ontstaat tussen de ambities van het POP in het kader van het bouwen van woningen ten opzichte van de beperkte mogelijkheden en de ruimte voor het bouwen zoals die in de regiovisie wordt verwoord. Daar ziet spreker dus een spanningsveld.

Het rapport spreekt overigens terecht over een samenwerking van overheden en marktpartijen en die zouden eigenlijk tot investeringsafspraken

moeten komen op basis van een gemeenschappelijke visie. Nu lijkt het spreker moeilijk om samen met het bedrijfsleven en marktpartijen tot een gemeenschappelijke visie te komen, maar er wordt wel over gesproken. Is die visie er, en zo ja, in welke richting gaat die visie? Spreker vindt het verrassend dat in het rapport in het kader van de financiën de marktpartijen worden binnengehaald. Als dit de reden is dan lijkt hem dat geen goed argument, want het lijkt hem beter dat goede ondernemers worden uitgenodigd te investeren. Als die ondernemers daartoe door middel van een voorwaardenscheppend beleid worden verleid, dan zullen die investeringen vast plaats gaan vinden en betekent dat ook een stimulering van de economie. De vraag is op welke manier en volgens welke regie het bedrijfsleven hierbij betrokken moet worden. Daarbij zou het SNN ook een duidelijke rol kunnen spelen. Afgelopen week heeft hij in Groningen dan ook geconstateerd dat het SNN in dit gebied best bereid is om daar meer aandacht aan te besteden. Een motie van de VVD is daartoe niet ingediend omdat de toezegging van het dagelijks bestuur van het SNN zodanig was dat de VVD daar zeer tevreden over was. In de verkenningstudie wordt nog steeds en duidelijk aangegeven dat Kolibri het gewenste systeem is en dat de levensvatbaarheid daarvan is aangetoond. De vraag is nu of dat nog steeds het geval is. Zijn er alternatieven en zijn de staten bereid om daarnaar te kijken? Is er ook een indicatie van kosten van het een ten opzichte van het andere? Wat is de financiële realiteitswaarde van de maatregelen voor de bereikbaarheid in zijn algemeenheid voor de economische kernzones? Op pagina 16 van het rapport staat daarover een heldere omschrijving, maar het zou wel eens kunnen zijn dat na de presentatie van de rijksbegroting van afgelopen herfst daar enige bijstelling noodzakelijk zou kunnen zijn. Als dat niet het geval is, dan hoort hij dat graag. In eerste instantie heeft hij al gezegd dat er met partijen als gemeenten, provincies, het Rijk en marktpartijen op dit vlak wordt samengewerkt. In de visie zoals die hier ligt zijn er vooral bij de gemeenten vaak p.m.-posten meegenomen en zijn ervaring leert hem dat dit soms kan meevallen, maar soms ook kan tegenvallen. Verder kan er hierdoor een aanzienlijke lastenverzwaring optreden voor alle partijen, waardoor deze wellicht toch wat minder enthousiast zullen worden.

Het is dus de bedoeling dat de drie noordelijke provincies en de stad Groningen elkaar hierin blijven vasthouden, maar de vraag is welk risico de staten hierbij lopen. Of valt dit allemaal wel mee? Spreker vindt nog steeds dat hier een zeer ambitieuze regiovisie voorligt die het uitwerken in de toekomst op zich waard zou kunnen zijn.

De heer LANGENKAMP merkt op dat voorliggende actualisatie bij hem toch nog wat vraagtekens oproept. De samenwerking is weliswaar op gang maar de vraag is hoe. Hoe actueel is eigenlijk deze actualisatie, want er is momenteel een forse economische dip en het kabinet moet bezuinigen. De vraag is of dit de staten noopt om deze agenda opnieuw op scherp te stellen. In het verleden was GroenLinks redelijk positief over de opzet van de regiovisie en vooral de keuze voor het openbaar vervoer als een structurerende factor was daarvoor heel belangrijk. Eerst moet het openbaar vervoer goed worden neergezet en dan kan er worden gekeken waar het wonen en werken zich afspeelt en waar de belangrijkste verkeersstromen zijn. Hij is dan ook blij dat de provincie daar de afgelopen periode voor heeft gespaard, maar hij is toch bang voor wat zich nu voordoet. Zo vraagt de heer Haikens of het college kan aangeven wat het gaat kosten en wat de realiteitswaarde is. Dergelijke vragen maken hem huiverig, want hij dacht dat in het verleden was afgesproken dat de regiovisie heel belangrijk was voor samenwerking, maar ook voor het planologisch op tijd plannen. Wordt het openbaar vervoer zoals dat nu is geregeld ook hier ingevoerd? Hoewel dat nu over het algemeen te laat gebeurt, zal straks op tijd moeten worden gewerkt. Dus, eerst moet worden gekeken naar wat er nodig is en vervolgens wordt vastgesteld waar iemand moet wonen en werken.

De heer HAIKENS merkt op dat het niet zijn bedoeling was om statenleden huiverig te maken, maar hij heeft zijn opmerking wel geplaatst als conform de realiteit. Dat is wat anders als ergens huiverig voor zijn.

De heer LANGENKAMP merkt op dat er ongelooflijk veel geld voor dergelijke zaken wordt uitgetrokken en als het Rijk zich terugtrekt dan denkt spreker dat de regio een groot probleem heeft omdat deze niet zelf in staat is om dat bedrag in zijn geheel te betalen.

Er kan dan wel prachtig worden gefilosofeerd over PPS en voorfinanciering, maar het feit blijft dat als dit kabinet sterk gaat bezuinigen en de financiering als gevolg hiervan onder druk komt te staan, de staten op de rem moeten gaan staan. De vraag dringt zich dus nu al op of de agenda nu op scherp moet worden gesteld of dat de commissie nog een pauze wil inlassen. Voor het probleem op zich is dat laatste niet juist, maar het aanvoeren van luchtfietserij zonder daar een zak geld tegenaan te zetten, lijkt spreker alleen maar gevaarlijk. Er moeten dus geen onherroepelijke beslissingen worden genomen zolang de financiering vanuit het Rijk niet helmaal duidelijk is. De ambities die hier worden neergezet tussen rood en groen vindt spreker nog steeds niet erg evenwaardig. De woningaantallen zijn zeer fors en het aantal bedrijventerreinen en de grootte daarvan is heel fors. Verder is er een fors aanbod van kantoorruimte en het onderzoeksbureau dat heeft gekeken naar bedrijventerreinen zette ook een vraagteken; moet er wel zo snel worden doorgegaan met het aanleggen van bedrijventerreinen en moet de kans niet worden aangegrepen om juist te temporiseren? Er wordt natuurlijk verschillend over gedacht en uit het rapport blijkt ook wel dat er tot 2020 misschien wel genoeg ruimte is. Dat hangt ook weer voor een groot deel af van wat er gebeurt met de Zuiderzeelijn, want het gaat om een financieel plaatje waarbij de vraag is wat het Rijk doet. Naar het idee van spreker is het idee van de magneet zweeftrein al een gepasseerd station. Als de gedeputeerde daar anders over denkt, dan hoort hij dat graag. Het is naar zijn idee dan ook niet reëel om de getallen zoals die hier staan iedere keer weer wat op te plussen met het idee dat het wel door zou kunnen gaan. In dat geval moet er ruim voor 2010 van alles en nog wat worden gepland en hoe meer er gepland wordt als rode ruimte hoe minder er overblijft voor de groene ruimte. In grote lijnen kan spreker dan ook onderschrijven wat bij de groene coalitie wordt genoemd. Weliswaar kunnen er nog aanpassingen worden gepleegd met betrekking tot bijvoorbeeld het revolving fund? Spreker hoopt dat de gedeputeerde daar nog op in gaat. Het rode deel wordt dus aardig ingevuld, al zijn de kosten zeer hoog want vanaf 2005 of 2006 moet iedereen er een bedrag vermenigvuldigd met factor vijf aan meebetalen en dat is nogal wat. Spreker wacht de antwoorden van het college en andere partijen af, maar hij heeft al gehoord dat ook de PvdA moeite

heeft met de grote aantallen en dat een onderbouwing van die aantallen wordt gemist. Hij is niet zo bang voor de vertaling naar het POP, want die staat er redelijk goed in. Het POP is namelijk leidend en die beslissing wordt nog vertaald. Als er wordt gedacht aan een soort van compensatie omdat er heel veel rondom Groningen en Assen gebeurt, dan vindt spreker het aardig om te horen in welke richting de PvdA denkt met haar opmerking om er in Zuidwest-Drenthe wat af te halen of er juist iets extra's aan toe te voegen. Dat lijkt spreker in het POP namelijk een erg vreemde compensatiegedachte. Hij wacht eerst de antwoorden van het college af, maar volgens hem is het zo dat er in deze visie te veel ambities in het rode gebied zijn en te weinig in het groene gebied. In de discussie rondom het POP II is verder gezegd dat de sociale component er meer in moet en dat dit ook in de regiovisie beter moet worden verwerkt. Die sociale component mist hij nu bijna helemaal, afgezien van de opmerking dat partijen in hun plannen rekening moeten houden met een ouderenadviseur. Deze enkele zin valt niet te kenschetsen als de sociale component zoals hij die in een stuk als het onderhavige zou mogen verwachten.

De heer BAAS sluit zich aan bij de opmerking van vorige sprekers dat deze regiovisie een belangrijk document is en dat dit document het waard is om te zijner tijd te worden uitgevoerd. Juist omdat iedereen hiermee voortvarend aan de slag wil, is het wel zaak dat er over een aantal zaken meer zekerheid komt, bijvoorbeeld dat de overheid 40% moet bijdragen aan Kolibri. Hoeveel van die 40% is er nu eigenlijk zeker of is er nog helemaal niets zeker? Kunnen de staten daar zekerheid over krijgen? Een andere onzekerheid betreft de ideeën hoe Kolibri kostendekkend kan worden geëxploiteerd. Als spreker de heer Langenkamp hoort dan wil deze eerst Kolibri invoeren en dan gaan bouwen maar dan duurt het nog lang voordat het kostendekkend wordt. Ook op dat punt weet hij niet waar het op uit zal draaien. Een ander punt van onzekerheid betreft de private financieringsbronnen. In hoeverre is er in het bedrijfsleven bereidheid om mee te betalen? Ook is er onzekerheid over de bereidheid van kleinere schakelgemeenten om in het proces te blijven meedraaien. Geluiden uit die hoek stemmen spreker niet onverdeeld optimistisch, maar nu is zijn fractie niet in alle plaatsen de grootste, dus het

kan zijn dat het meevalt. Hoe zit het met de ambities met betrekking tot de woningaantallen die zijn genoemd? Hij kan zich niet helemaal aan de indruk onttrekken dat die ambities behoorlijk hoog zijn. Waarop zijn die aantallen gebaseerd? Daar komt bij dat die ambities in een zekere verhouding staan tot de landschappelijke waarden die versterkt moeten worden. Hij kan zich niet aan de indruk onttrekken dat de aspecten van de woningbouw en de bedrijvigheid sterker in het document naar voren komen dan de landschappelijke waarden. Als het om die bedrijventerreinen gaat, waar moeten die dan komen? Soms ook weer allemaal langs de A28? Daar is hij geen voorstander van. Het zijn ambitieuze plannen die allemaal nog werkelijkheid moeten worden. In afwachting van de antwoorden van het college zegt hij al wel op voorhand dat er mee doorgedaan moet worden en daarmee wenst hij eenieder die erbij betrokken is veel succes.

De heer WIERINGA heeft ten aanzien van het ontwikkelen van stedelijk gebied bij bestaand spoor de volgende vragen. Op welke manier kom je snel en veilig bij de stations in Assen en Groningen? Waar kun je veilig parkeren en wat gaat dit kosten? Op welke gronden is er gekozen dat er geen station in Tynaarlo komt? Op welke gronden is wel gekozen voor extra woningbouw in Tynaarlo boven de lokale behoefte? Verder wil hij weten welke inzet de provincie pleegt om de landbouw in het landelijk gebied te handhaven. Het Rijk stelt geen geld beschikbaar voor Kolibri, wat een erg duur project is. Spreker is voorstander van het allereerst verbeteren van het bestaande openbaar vervoer in plaats van het geld in een veel te duur Kolibri-project te steken. In de loop van de jaren zal de gevraagde bijdrage toenemen als gevolg van het stapelen van de projecten. In het huidige economische klimaat is het nu niet te verkopen aan de burgers om als staten akkoord te gaan met veel te dure projecten. Ten aanzien van het voorstel van de regio om vanaf 2005 al rekening te houden met een fors verhoogde bijdrage, vraagt hij hoeveel de provincie moet betalen nu de provincie geen verhoogde bijdrage kan betalen. Wie gaat dat bedrag dan betalen? Binnen de gekozen regionale hoofdstructuur zijn meerdere ontwikkelingsrichtingen te bedenken. Aan welke richtingen wordt gedacht? Er worden in de gemeenten structuurplannen vastgesteld.

Deze plannen moeten er veel meer bij worden betrokken. Het telefonisch peilen van meningen heeft weinig nut. Op welke gegevens is gebaseerd dat de beroepsbevolking de komende tijd sterk zal groeien? Ten aanzien van de verkeersproblemen bij de stad Groningen is de A7 een belangrijke schakel tussen de Europese kernzone waar de Randstad deel van uitmaakt in Noord-Europa. De A7 is een internationale Europese hoofdverkeersader en daar horen geen stoplichten of andere obstakels op voor te komen. De zuidelijke ringweg bij Groningen moet eerder tegen het licht worden gehouden en er moet goed worden gekeken naar de D1-variant. Deze weg moet niet door het Paterswoldse meer lopen door middel van een ondertunneling, want dit is een veel te dure oplossing. De weg moet komen te lopen langs de Hoornse plas naar de aansluiting op de A7 bij Hoogkerk. Er moet voor worden gezorgd dat hier voldoende ruimte voor vrij blijft, want anders wordt er een flessenhals bij Groningen gecreëerd. Daarnaast moet de kwaliteit van het bestaande openbaarvervoer(OV-)net op een hoger plan worden gebracht en er mogen geen grote en lege bussen rijden. Verder moet er voor de verkeersveiligheid een mogelijkheid worden opengelaten om de N34 eventueel in de toekomst te verdubbelen. Van het wegvak Peelo-Assen-Noord moet geen half werk worden gemaakt, maar er moet gelijk een vierbaans weg van worden gemaakt. Het is namelijk een groot struikelblok om Assen in te komen. Het afgelopen jaar is er veel op gang gekomen. Kan de gedeputeerde aangeven wat er daadwerkelijk in gang is gezet en tegen welke kosten? Op welke manieren wordt perspectief voor de landbouw vormgegeven? Dit vergt een grote inzet van partijen en blijkt bijzonder kostbaar, maar het leidt tot uitstekende resultaten. Dit is een citaat dat op pagina 10 staat verwoord. Op welke uitstekende resultaten kunnen de staten rekenen en tegen welke kosten? Frequentieverhoging op de lijn Groningen-Assen is eenvoudig uit te voeren. Hier is geen dure lightrail voor nodig. Op welke gronden wordt de spoorlijn Veendam weer opengesteld? Welke voordelen hebben de inwoners van de provincie Drenthe, en in het bijzonder degenen die wonen in Emmen, Hoogeveen en Meppel, bij de aanleg van de Zuiderzeelijn? Bij de ontwikkeling van stationsgebied Zuiderzeelijn wordt de term magneet-zweefbaan in de mond genomen. Is die keuze voor een magneet-zweefbaan al gemaakt, of is er

nog een andere uitvoering mogelijk? De landbouw is de grootste drager van de aansprekende en eeuwenoude cultuurlandschappen. Op welke manier wordt er zorg voor gedragen dat de landbouw deze functie kan behouden? Er is 9.400 ha aan waterbergingsgebied nodig in landbouwkundige gebieden. Op welke manier is de schade die hierdoor bij de landbouw ontstaat voldoende geregeld? Verder is er 19.000 ha aan gebied voor de ecologische hoofdstructuur (EHS)-zone nodig naast het in het leven roepen van robuuste verbindingszones. Op welke wijze wordt er zorg voor gedragen dat de landbouw hiervan geen hinder en schade ondervindt? Welke nieuwe gebieden worden er voor recreatie in de regio ontwikkeld? Met betrekking tot het convenant Eelderwolde-Ter Borch van 14 juni 1999 betreffende landschappelijke inpassing vraagt hij welke forse extra investeringen dit vergt. Op welke manier wordt er zorg voor gedragen dat de groene long in de gemeente Tynaarlo, tussen Assen en Groningen, gewaarborgd wordt?

De heer POPKEN merkt op dat er al vele jaren aan wordt gewerkt om het noordelijke landsdeel duidelijker op de kaart te krijgen. Door middel van het SNN wordt bij regelmaat gecommuniceerd en worden projecten in gezamenlijkheid ontwikkeld en uitgevoerd. Financiering blijkt nog steeds mogelijk door de financiële impulsen van de rijksoverheid, zoals de Langman-gelden. Verdere ontwikkeling staat hem voor ogen en dit wil hij onder anderen bereiken door de ontwikkeling van een regiovisie binnen de as Groningen-Assen. Zonder de onderdelen woningbouwprogramma's en de ontwikkeling van regionale bedrijvenlocaties tekort te doen acht hij Kolibri, het OV-netwerk en het maatregelenpakket voor de hoofdstructuur de dragers van deze planontwikkeling. Daarbij komt vestiging van nieuwe stations nabij Assen in beeld. Hierbij mag Tynaarlo niet worden vergeten, mede gelet op de ontwikkeling in die regio van de groeikernen Vries en Zuidlaren. Met betrekking tot de financiële systematiek valt het hem op dat vooral bij de dragers Kolibri en Bereikbaarheid Assen-Groningen (BAG) een belangrijke rol aan het Rijk wordt toegekend. Zonder afbreuk te doen aan dit plan vraagt hij zich af of het Rijk bereid en in staat is om financiële verantwoordelijkheid voor deze plannen te vervullen. Hij brengt daarbij de ontwikkelingen rondom het LOFAR-project nog eens in beeld.

Ondanks de financiële vraagtekens zal hij dit plan in het verdere traject positief benaderen. Met betrekking tot de woningaantallen ondersteunt hij de vraag van de heer Langenkamp. Er zijn in dit plan veel woningen bestemd en spreker vraagt of dit gevolgen heeft voor de quota in andere regio's van Drenthe.

De heer DE JONG heeft met belangstelling kennisgenomen van deze visie en hij vindt het een goed stuk waarin veel samenhang zit. Wat hem goed bevalt is dat er veel aandacht is voor asphalt, maar ook voor woningbouw en openbaar vervoer. Het roept wel een paar vragen op. Een van de kwesties in de toelichting is dat in de loop van de drie jaren de gevraagde bijdrage zal toenemen volgens het stapelen van de uitvoering van projecten. Dat is niet mis te verstaan en houdt in dat gezien de ambities en de tijd waarbinnen deze moeten worden gerealiseerd gemeenten per definitie zullen moeten opschakelen. De mooie plannen vallen natuurlijk in goede aarde bij gemeenten en provincies, er wordt aan gewerkt, getrokken en gedaan. Er vinden allerlei vergaderingen en besluitvorming plaats en op een gegeven moment is het zover dat de projecten los moeten komen. Dat kan ertoe leiden dat er opeens zoveel projecten zijn dat dit straks met de begroting niet meer bij te benen valt. Hoe worden dan prioriteiten gesteld en wat krijgt dan voorrang? De heer Haikens van de VVD vraagt terecht of er een spanningsveld is tussen de invalshoeken van het POP en deze visie. Wellicht dat daar in het kader van de vaststelling van de Vijfde nota voor ruimtelijke ordening nog iets zinnigs over gezegd kan worden? Het lijkt spreker dat dit stuk daarbinnen valt en dat het POP daar niet binnen valt. Hij wil daar graag meer duidelijkheid over, want het lijkt hem dat rijksbeleid ook in deze provincie opgevolgd zal moeten worden. Tussen provinciale plannen en rijksbeleid mag niet al te veel spanning bestaan. Er is veel aandacht voor belangrijke kwesties. Ook over Kolibri is veel gevraagd en spreker is benieuwd naar de antwoorden op de vragen over het Kolibri-project. Wat hem opviel was dat ondanks al het asphalt twee belangrijke stukken asphalt zijn vergeten. Bij Eelde ligt namelijk een vliegveld bestaande uit twee stukken asphalt van een paar kilometer lengte. Deze stukjes asphalt verbinden deze regio met heel Europa en de rest van de wereld en er komt ook nog een verlenging erbij. Over mogelijkheden voor werkgelegenheid

en dergelijke vindt hij bijna niets terug in deze visie. Waarom is daar niet meer aandacht voor? In het Noorden is een mooi vliegveld waarvoor een baanverlenging is bevochten. Mogen de noordelijke provincies daar dan ook van genieten, inclusief de economische spin-off die dit mee-brengt? Hij verwacht dat daarvoor in visies als deze toch wat meer aandacht zal zijn.

De heer ENGELS merkt op dat zijn fractie altijd positief is geweest over de regiovisie omdat hij het vanaf de start een heel boeiend en vernieuwend experiment heeft gevonden, ook vanwege de unieke verbinding van bestuurlijke samenwerking en ruimtelijke economische ontwikkeling. De manier waarop dit in een convenant is neergelegd in een tijd dat het er bestuurlijk nogal heet aan toeging verdient toch veel krediet. Hij kan dus nu al zeggen dat zijn fractie zal instemmen met de voorgestelde actualisatie. Het is erg van belang om met ambitie en intelligentie te proberen de verbinding te maken tussen het ontwikkelen van stedelijke en economische kwaliteiten en landelijke kwaliteiten. Hij onderkent ook dat er een soortgelijke ontwikkeling is te zien als bij Kompas voor het Noorden het geval was, namelijk dat wanneer het gaat om de uitvoering van dit soort plannen de stedelijke ontwikkeling en infrastructuur vrij aardig lopen, maar dat het onderdeel Landelijk gebied in de uitvoering en de financiering achterblijft. Het zou goed zijn als de stuurgroep zou proberen om die disbalans niet al te ver te laten doorslaan. Het taalgebruik in de voorliggende stukken bevat voor de leden van zijn fractie hier en daar te veel planologisch jargon en soms grenst het ook een beetje aan peptalk, zoals in het visiedeel op pagina 6 en pagina 7, waarin zinnen worden gebruikt als "samen de schouders eronder" en "de neuzen dezelfde kant op". Gebruik van dergelijke terminologie wordt door zijn fractie niet echt serieus genomen. Het probleem van woningbouwprognoses is dat er met aannames gewerkt moet worden en naar zijn idee is het de kunst om met die aannames niet al te optimistisch om te gaan. Hoe realistischer dat wordt gedaan, hoe beter de onderbouwing is. Voor het overige is hij benieuwd hoe groot het spanningsveld tussen deze regiovisie en de andere planologische projecten zijn. Zou het inderdaad gaan leiden tot het oprekken van locaties? Spreker denkt en hoopt dat dit niet het geval is.

Ten aanzien van het onderdeel communicatie, draagvlak en democratisch gehalte van dit proces merkt hij op dat dit van het begin van deze regiovisie structureel een probleem is geweest en ook een zwak onderdeel is gebleven. Hij legt daar de nadruk op omdat dit een wezenlijk onderdeel is om het commitment van alle partners vast te houden voor deze regiovisie. Dit is wel van belang, omdat het een regiovisie is met bovengemiddelde kwaliteiten. Spreker denkt dat het zaak is om de betrokkenheid van raden en staten op een volwassen manier een plaats te geven in het project, dus ook in de stukken zelf. Nu wordt communicatie vaak als een soort van verplicht nummer opgenomen. De intenties zijn best goed, bestuurlijk loopt het proces ook goed, maar aan de achterkant bij de vertegenwoordigende organen ontstaat daarover toch regelmatig wat gemopper en dat is jammer. In de visie is te zien dat de stuurgroep probeert de bal bij de partners zelf neer te leggen. Voor een deel is dat juist, want daar moet het vorm krijgen hoe de politieke en bestuurlijke communicatie tot stand wordt gebracht, maar hij denkt dat het een goede stimulans voor de verschillende partners in het proces zou zijn als de stuurgroep zelf het democratische proces op een meer gelijkwaardige manier handen en voeten geeft. Wat niet meer moet is het bijeendrijven van raden en staten in één hok, waarna er een soort van pepverhaal komt over krachtige bestuurders of een oeverloze Powerpoint-presentatie, want dan komt hij alleen nog verder van huis. De D66-fractie stelt concreet voor om deze regiovisie wat steviger te verankeren in de agendering van deze commissie, zodat er een platform en forum ontstaat om daar wat regelmatig en frequenter van gedachten over te kunnen wisselen. Dat laatste gebeurt niet alleen om kritiek te geven, maar ook om commitment aan te leren. Er hoeft dus niet slechts één keer per jaar te worden gesproken over begrotingen en jaar-rapportages, maar hij pleit ervoor de stuurgroep-verslagen ter inzage te leggen en de projecten waarbij de provincie op zijn minst bij betrokken is regelmatig te bespreken. Dat vraagt om een stuk actieve communicatie en daar kan de provincie een hoop winst uit halen.

De heer SWIERSTRA merkt ten aanzien van dat laatste op dat communicatie de komende periode zeer centraal moet staan. In de evaluaties heeft hij geconstateerd dat het draagvlak hier en daar

rammelt en dat het elan ook wat is weggezakt. Dat komt ook door het feit dat de eerste regiovisie zich kenmerkte door zich vooral te concentreren op de hete discussies rondom woningbouw-aantallen. In een aantal jaren heeft een omslag plaatsgevonden, namelijk dat niet meer wordt gestreden om zoveel mogelijk woningen te mogen bouwen maar eerder andersom. Hier zijn we gekomen bij wat de regiovisie in zijn totaliteit belichaamt, namelijk de verantwoordelijkheid van de verschillende partners voor de totale ontwikkeling in dat gebied. De vraag is hoe enerzijds de gewenste ontwikkeling wordt bevorderd en hoe anderzijds de ongewenste ontwikkeling wordt voorkomen en dat besef waar naartoe wordt gewerkt dienen alle partners in zich te dragen. Hierbij is communicatie van buitengewoon groot belang voor het meenemen van raden en staten in dit proces. Spreker wil daarbij graag zoeken naar een vorm die ook voor de eigen commissie en provinciale staten een bevredigende is, waarbij hetzelfde geldt voor gemeenteraden en andere staten. Er wordt hard aan gewerkt en de stuurgroep is zich zeer bewust van dit belang en is op zoek naar mogelijkheden en instrumenten om dit handen en voeten te geven. Dit is nog niet zo gemakkelijk, maar hij is het ermee eens dat collectieve happenings daar niet altijd even goed aan bijdragen. Het is van het grootste belang dat de verschillende partners zich realiseren dat de regiovisie van groot belang is. Centraal staat daarbij dat partijen vooral niet hun oordeel moeten baseren op wat het hen op korte termijn oplevert en of het wel in de begroting past, maar vooral moeten kijken wat er op lange termijn gaat gebeuren en onontkoombaar is. Op veel terreinen stelt hij namelijk vast dat als er niet nu gemeenschappelijke maatregelen worden getroffen en partijen daarvoor bereid zijn de portemonnee te trekken en planologische maatregelen te nemen vanuit een centrale visie, deze ontwikkeling in stukjes en beetjes toch op de partijen af zal komen maar dan versnipperd, zonder samenhangend concept en met meer negatieve gevolgen. Het moge helder zijn dat indien wordt gesproken over Noord-Drenthe, de stad Groningen en het Groninger gebied aan de noordkant, er wordt gesproken over het nationaal stedelijk netwerk Groningen-Assen, waarvan beoogd wordt dit een centrale, economische en democratische functie te laten vervullen in Noord-Nederland.

Dat betekent dat, wil de provincie in de rest van Noord-Drenthe de mal en contramal-gedachte steviger overeind kunnen houden, daar een belangrijk deel van de economische en democratische ontwikkelingen plaats moet vinden. Dat betekent dus dat er in ieder geval moet worden gebouwd en dat betekent woningbouw, de bouw van bedrijfsgebouwen, en het aanleggen van noodzakelijke infrastructuur in de juiste volgorde en samenhang, zodat er geen suboptimale keuzes worden gemaakt en het kosteneffectief gebeurt. Dat betekent dat ook moet worden uitgegaan van zo goed mogelijke aannames. De discussie over de woningaantallen heeft ook in de stuurgroep tot heftige discussies geleid. Er figuren dan ook nog verschillende bedragen, waarbij deze zijn gerelateerd aan verschillende aantallen en de verschillende periodes waarbinnen dit speelt. De aantallen die nu zijn gehanteerd zijn gebouwd op dezelfde systematiek als waarmee het eigen provinciale POP is gemaakt en die gaan uit van een zeer sober scenario als het gaat om economische groei, namelijk een voorzichtige 2 procent. Het feit dat de economie zich op dit moment in een recessie bevindt, moet de provincie er desondanks van weerhouden om ruimtelijke beslissingen voor de lange termijn afhankelijk te maken van de waan van de economische dag. Natuurlijk beperkt de economische recessie de provincie om datgene wat op korte termijn noodzakelijk wordt geacht uit te voeren. Wellicht dat er daarom op een bepaald moment de discussie moet worden gevoerd om vast te stellen hoe de opgaven die de provincie zich door deze planvorming heeft gesteld ook daadwerkelijk kunnen worden verwezenlijkt. Daarbij is van groot belang dat de partners, dus de provincies Groningen en Drenthe en de gemeenten, werken met meerjarenramingen, dat wil zeggen meerjarige afspraken zodat in beeld wordt gebracht wat er op langere termijn op de provincie afkomt. De vraag of en op welk moment precies de betaling moet worden gedaan is er dan een van kasritmes en dat kan binnen een wat korter tijdsbestek tot problemen leiden. Op het moment dat dit werkelijk tot problemen leidt, moeten de visie en de bijbehorende meerjarenafspraken kunnen leiden tot een oplossing, die kan betekenen dat de partners onder elkaar aan voorfinanciering gaan doen. Bovendien is er ook een relatie gelegd tussen de betaling die feitelijk voor een bepaald project

wordt gedaan en het moment waarop de individuele gemeente daar profijt van heeft. Dit zijn dus twee elementen van de regionale visie, namelijk het directe eigen belang dat zo goed mogelijk wordt vormgegeven en anderzijds zien dat er een totaalbelang is, waarvan duidelijk is dat als deze niet wordt nagestreefd er straks een veel groter nadeel ontstaat. De woningbouwaantallen zijn dus op basis van een sober economisch scenario totstandgekomen, waartoe hij verwijst naar pagina 27 en de bijlagen van de visie. Hij is het met de heer Engels eens dat een al te optimistische kijk op de zaak niet op zijn plaats is, want kijkend naar de omgeving in dit gebied en ziend op wat er de afgelopen vijftien jaar is gebeurd, dan is er niemand die had kunnen voorspellen dat de woningbouw in dit gebied zich zou hebben ontwikkeld zoals die zich heeft ontwikkeld. Zo zei het provinciebestuur van Drenthe in de tachtiger jaren tegen de gemeente Assen dat Marsdijk niet in één keer moest worden gebouwd omdat dit economisch niet uitkon. Het provinciebestuur heeft toen het bestemmingsplan in tweeën geknipt. Nog voor de inkt echter droog was had de realiteit het provinciebestuur ingehaald omdat op dat moment er een omslag was gekomen en de planologie en soorten woningbouw veel beter waren afgestemd op wat de markt vroeg en op dat moment ging het lopen. Deze regiovisie speelt dan ook in op een realistische en zakelijke ontwikkeling die is gericht op de wensen die leven in de markt. Als in het bestuursprogramma dan ook wordt gezegd dat de provincie moet gaan voor ontwikkeling, dynamiek en werkgelegenheid, dan moeten de consequenties van die wensen worden vertaald. De regiovisie is de enige mogelijkheid om dat te doen in een zo goed mogelijke samenhang met de contramal. Er wordt aangegeven dat het accent in de uitvoering wat veel komt te liggen op de uitvoering van de rode kant.

De heer ENGELS vraagt of de conclusie van de VVD-fractie dat de provincie in de knoei komt met rode contouren en al of niet beschermde gebieden op deze locaties onjuist is, indien daarbij in het achterhoofd wordt gehouden dat de methodiek van berekening van woningbouwaantallen tussen het POP en de regiovisie dezelfde is.

De heer SWIERSTRA antwoordt dat in de visie van het college datgene wat in het ontwerp-POP is opgeschreven voldoende kader vormt om deze

ontwikkelingen in de regiovisie mogelijk te maken. Dat betekent niet dat niet regelmatig stevig discussies zullen worden gevoerd, want op een aantal terreinen zal het zeer afhankelijk zijn van de wijze waarop de ontwerp-opgave is uitgevoerd of de provincie vindt dat het wel of niet kan. Het is bepaald niet zo dat als er straks een handtekening onder de regiovisie wordt gezet de zaak is afgedaan, want er volgen nog veel opgaven.

De heer HAIKENS merkt op dat er toch over een half jaar ook een handtekening onder het POP gezet moet worden. Dan zijn er twee rapporten waar een handtekening onder staat en waarin dus is verwoord welke kant de provincie op moet. Beide rapporten moeten dan wel in elkaar passen en op elkaar aansluiten. Het POP, dat leidend is voor de ontwikkelingen in Noord-Drenthe, moet voldoende ruimte bieden om datgene wat in deze visie is verwoord werkelijkheid te laten worden. Hij hoort de gedeputeerde zeggen dat straks als het POP is vastgesteld er geen problemen zullen zijn met de rode contouren.

De heer SWIERSTRA merkt op dat hij dat niet heeft gezegd. Spreker is van oordeel dat het ontwerp-POP wat er nu ligt voldoende kader biedt om de regiovisie uit te voeren. Dat betekent niet dat zich geen problemen zullen voordoen, want er moet nogal wat gebeuren en de ontwerp-opgaves zullen moeten uitmaken of partijen daar op een goede manier uitkomen. Het is niet zo dat het er allemaal heel gemakkelijk in past, maar het is ook niet zo dat zij met elkaar in strijd zijn. De opvattingen die bijvoorbeeld de VVD heeft over de manier waarop flexibiliteit van de rode contouren moet worden ingevuld zal niet altijd exact dezelfde zijn als die van de collega's van GroenLinks. Het is dus soms een kwestie van interpretatie, maar het college gaat ervan uit dat in het huidige POP voldoende ruimte zit om daar uit te kunnen komen.

De heer HAIKENS merkt op dat de door de gedeputeerde genoemde flexibiliteit een ongrijpbaar gebeuren is. Wat in de ene regio wel kan gelden, geldt dat dan ook in de andere regio? Hoe gaan de staten daarmee om of krijgt Noord-Drenthe een status aparte?

De heer SWIERSTRA merkt op dat de regiovisie geen status aparte heeft, want de wijze waarop in het regiovisiegebied wordt omgegaan met de

uitvoering en toetsing van het POP en de manier waarop van onderen af aan ontwikkelingen tot stand worden gebracht, zal wat het college betreft hetzelfde zijn als in de rest van Drenthe, waarbij het accent moet liggen op de kansen die het heeft voor zowel de rode als de groene contouren.

Het gaat niet alleen om de invulling van de rode contouren maar ook om de groene contouren en welke combinatiemogelijkheden er zijn. Op het moment dat er in het gebied voor wordt gepleit om een experiment met een regiopark aan te gaan, dan worden groene functies gecombineerd met rode economische functies. Dat kan alleen wanneer daar in samenhang goede keuzes in worden gemaakt en hetzelfde geldt voor de problematiek van waterberging, waarbij natuurlandschappen worden gecombineerd met waterberging en landbouw. Met deze regiovisie worden de functies zoals die op dit moment in het POP zijn aangegeven niet aangetast, maar hier en daar leidt het wel tot een stevige ontwerpogave, waarbij het gaat om een combinatie van functies zodanig in te richten dat de kwaliteit van het gebied er uiteindelijk op vooruitgaat en die ook voldoet aan de eisen die de samenleving eraan stelt, namelijk dat mensen er willen wonen en vervoerd willen worden met het openbaar vervoer, de auto en de fiets.

De heer BAAS vraagt of bij een dergelijke discussie over een deelgebied het POP uiteindelijk leidend is.

De heer SWIERSTRA antwoordt dat het POP het uiteindelijke toetsingskader vormt. Daarom heeft het college de ontwikkeling van het POP en de regiovisie in een soort van identiek proces laten opnemen, want wat in de regiovisie al is aangegeven wat nodig is, wordt vertaald in het voorontwerp-POP. Nu de provincie een stap verder is, is het vertaald in het POP. Als de staten deze regiovisie een goede vertaling vinden, dan wordt dat ook rechtstreeks in het POP vertaald. Het POP is vervolgens het toetsingskader en niet meer de regiovisie. De regiovisie is dan de kruiwagen geweest om het POP te vullen.

De heer BEERDA begrijpt het nog niet helemaal. Als iemand honderd blokjes heeft en een doos waar er maar zestig in kunnen, dan kan iemand die blokjes gaan verspreiden of stapelen. Dat betekent echter toch niet dat het POP voorrang heeft boven de regiovisie?

De heer SWIERSTRA antwoordt ontkennend.

De regiovisie heeft geleid tot die zestig blokjes en datgene wat ervan in Noord-Drenthe moet worden gerealiseerd is binnen het huidige ontwerp-POP mogelijk.

De heer BEERDA vraagt waar die stevige discussie dan over gaat.

De heer SWIERSTRA antwoordt dat de discussie gaat over wat gemeenten in structuurplannen en ontwerpogaven vastleggen, namelijk waar woningbouw precies wordt gerealiseerd. Dat is detailwerk dat op het niveau van de regiovisie nog niet in alle opzichten is vastgelegd. De provincie maakt namelijk niet de bestemmingsplannen van gemeenten. Dat heeft bijvoorbeeld ook te maken met de vraag naar hoogtes van bebouwing en de discussie die bijvoorbeeld in Assen wordt gevoerd over de mate van inbreiding. Het is dus de vraag hoe de ontwerpogaven worden ingevuld en wel zodanig dat daarin de geplande aantallen worden gerealiseerd en er draagvlak voor in de regio blijft bestaan.

De heer LANGENKAMP merkt op dat in het POP wordt gesproken over waterberging en toetsingskaders die in de regiovisie nog niet zijn ingevuld, die toch beperkend kunnen zijn om die woningaantallen kwijt te kunnen. Als bijvoorbeeld de stapeling van groene criteria in een gebied betekent dat de gewenste woningaantallen niet kunnen worden gerealiseerd, gaat het college dan de onderliggende lagendiscussie aan of zegt het college dan dat er uitsluitend in de hoogte moet worden gewerkt? Er is namelijk gewoon een beperking in de ruimte.

De heer SWIERSTRA antwoordt dat dit niet te zeggen valt, want dit hangt per geval af van de reden waarom en de mate waarin een bepaalde functie wellicht moet worden aangepast. Dit is een puur subjectief oordeel wat het ene moment heel anders kan uitvallen dan de andere keer. Op het moment dat het gaat om bijvoorbeeld een waterberging, dan is volstrekt helder welke eisen worden gesteld aan de bebouwingsmogelijkheden en de natuur. Die eisen zijn verwerkt in de stroomgebiedsvisies, waarin een deel van de waterbergingsgebieden is aangegeven en een ander deel is zoekgebied. Op het moment dat dit moet

worden uitgevoerd, dan zal er worden gekeken hoe deze zaken zich onderling verhouden.

De heer LANGENKAMP merkt op dat er een beperkende factor uitgaat van een watertoets of de groene contramal. Dat betekent dan toch dat er geen ruimte is om ergens honderd blokjes neer te zetten, terwijl er daar maar zestig blokjes passen?

De heer SWIERSTRA merkt op dat het ervan afhangt. Indien een bepaalde natuurwaarde of groene waarde zich niet verhoudt met een ontwerpogave en dit op geen enkele wijze kan worden opgelost, dan is op dat moment de opdracht aan die gemeente om elders een alternatief te zoeken door inbreiding of in de hoogte te gaan werken of tussen gemeenten hier en daar verschuivingen plaats te laten vinden. Daarover zijn duidelijke afspraken gemaakt. Op het moment dat bijvoorbeeld de woningbouwtaakstelling van de stad Groningen niet zou kunnen worden vervuld, dan kan dat betekenen dat er meer woningen in Assen komen binnen datgene wat in het POP is vastgesteld. Als de provincie dan over tien jaar tot de conclusie komt dat het te optimistisch is ingeschat en dat er nog veel meer moet gebeuren dan betekent dat er op dat moment een nieuwe POP-discussie in de staten gevoerd moet worden. Daar is de provincie echter voorlopig nog niet aan toe. Het college en de partners denken dat binnen datgene wat is opgesteld in deze regiovisie en wat er in het POP is vertaald, er mogelijkheden zijn om de gestelde opgaven te vervullen. Ten aanzien van Kolibri en de wegen hoort hij bij enkele sprekers te veel het geluid dat het Rijk eerst maar moet komen en dat daar op moet worden gewacht. Dat is absoluut niet de lijn van het college en de overige partners. Het Rijk laat op een aantal punten de verantwoordelijkheid wat verder weg liggen dan het college graag zou zien, maar dat mag de provincie er niet van weerhouden de eigen verantwoordelijkheid te nemen. De ontwikkelingen die het college ziet en datgene wat het landschap en de bevolking nodig hebben, zijn er ook op het moment dat het Rijk helemaal niets doet of dat een bepaalde gemeente verstek laat gaan. De partners moeten dus gewoon vanuit hun visie vaststellen wat nodig is en dat ook realiseren. Op het moment dat bepaalde middelen dan niet of onvoldoende komen, zal ervoor moeten worden gezorgd dat vanuit die visie de partners het geld zelf ophoesten of hierover onderhandelen

met het Rijk, zodat het later gebeurt of anderszins naar alternatieven zoeken en met uitvoeringstermijnen gaan schuiven. De visie moet echter overeind blijven, want op het moment dat er stukjes uit worden gehaald, loop je de kans dat het integrale bouwwerk ineenstort. Kolibri, de bijbehorende infrastructuur en het BAG-project is wel eens de ruggengraat genoemd van de hele regiovisie en dat stuurt in belangrijke mate waar en hoe er moet worden gebouwd.

De heer SLAGTER merkt op dat dit heel redelijk klinkt. Hij vraagt wanneer er een andere beslissing wordt genomen als de financiering van het Rijk niet loskomt of niet in die mate waarop de provincie rekent. Er kan dan een moment komen waarop wordt vastgesteld dat de provincie het niet kan financieren en dat het dus niet lukt. Het risico bestaat dan dat er in de loop van de tijd niets meer van terecht komt en dat de plannen die acuut moeten worden uitgevoerd te ver in de tijd komen te staan. Dan ligt wellicht de conclusie voor de hand dat een verkeerde beslissing is genomen.

De heer SWIERSTRA antwoordt dat dit relevant is op het moment dat de conclusie wordt getrokken dat het basisprincipe van het hele systeem zoals dat is bedacht fout is en dat er iets heel anders zou moeten. Spreker kan zich niet voorstellen dat in welke variant dan ook de basisfilosofie van het Kolibri en de bijbehorende infrastructuur fundamenteel anders zou moeten en kunnen in het kader van de regiovisie. Daaraan is ook de T-structuur en al datgene wat er aan keuzes is gemaakt voor bedrijvigheid, economische ontwikkeling en bedrijventerreinen, die overigens absoluut niet alle langs de A28 worden gepland, gekoppeld. Op het moment dat er onvoldoende geld zou zijn voor onderdelen van het plan, dan moet er gekeken worden of dit kan worden uitgesteld of dat de provincie dit zo belangrijk vindt dat er extra geld voor moet worden vrijgemaakt. Op dit moment blijven de partners met het Rijk in onderhandeling en zijn ervan overtuigd dat de waarde van het concept door iedereen zo breed wordt gezien dat er een oplossing voor gevonden moet kunnen worden. Spreker kan daar op dit moment niet verder op ingaan en gaat daar ook niet verder op in. Er zitten natuurlijk vele onderhandelingsaspecten in, maar de basisfilosofie van Kolibri in relatie tot de regiovisie is maatgevend voor de

alternatieven waarnaar dan eventueel moet worden gezocht.

De heer LANGENKAMP merkt op dat de gedeputeerde het Kolibri-project en BAG tegelijkertijd noemt in één adem. Vindt de gedeputeerde deze projecten evenwaardig of heeft hij hierin nog prioriteiten?

De heer SWIERSTRA merkt op dat beide projecten onlosmakelijk met elkaar zijn verbonden. In het BAG-project zitten namelijk infrastructurele projecten ten behoeve van de bus, maar ook in relatie tot de aanvullende weginfrastructuur.

De heer LANGENKAMP vraagt of de gedeputeerde een goed uitgedacht en werkbaar OV-systeem zoals Kolibri belangrijker acht dan het BAG-project, dat zich voornamelijk bezighoudt met flankerend beleid. Vindt de gedeputeerde het concept van Kolibri belangrijker dan de wegen?

De heer SWIERSTRA antwoordt ontkennend. Net zo min als hij de wegen belangrijker vindt dan het Kolibri-project, vindt hij het Kolibri-project belangrijker dan de wegen. Deze projecten kunnen niet los van elkaar worden gezien, want het gaat om de bereikbaarheid van het totale gebied en om het faciliteren van de ingaande en uitgaande pendel tussen de stad Groningen en de stad Assen, waarbij Roden, Leek en Hoogezand de schragende kernen vormen. Verder is er een vertakt systeem waarmee de kleinere kernen met elkaar worden verbonden en het openbaar vervoer daar tussenin valt weer uiteen in de buslijnen enerzijds en de weginfrastructuur anderzijds. Deze onderdelen zijn onlosmakelijk verbonden met het totale regiovisieconcept en deze zullen op enig moment allemaal moeten worden uitgevoerd.

De heer LANGENKAMP vraagt welk onderdeel de gedeputeerde dan het liefst het eerste zou willen uitvoeren.

De heer SWIERSTRA merkt op dat in de regiovisie is aangegeven wat de planning is van de verschillende onderdelen, dus daar blijkt ook uit wat precies wanneer zou moeten plaatsvinden. Dat is het uitgangspunt en hij realiseert het het liefst natuurlijk allemaal zo snel mogelijk. Het is een samenhangend concept en er wordt gewerkt aan een uitvoeringsprogrammering die recht doet

aan het concept en dat haalbaar is in de financiering.

De heer POPKEN merkt op dat beide projecten de ruggengraat vormen van de regiovisie, maar het gaat wel om uitvoeringsbedragen van € 341 miljoen. Voorfinanciering van deze projecten door de provincie is dus onmogelijk. Blijft bij hem toch de vraag over of het plan kan doorgaan als de rijksoverheid zich geheel of gedeeltelijk terugtrekt als het gaat om de financiën.

De heer SWIERSTRA merkt op dat dit een hypothetische situatie is, zodat er nog niets over kan worden gezegd. Indien de situatie zoals de heer Popken die beschrijft zich onverhoopt zou voordoen dan komt het college bij de staten terug om dit dan voor te leggen en niet eerder dan op dat moment, aangezien de visie zoals die er nu ligt zowel planologisch, ruimtelijk-economisch, als voor wat betreft de groene kant en de bereikbaarheid onlosmakelijk met elkaar is verbonden. Alle partners zullen daar voor moeten staan en ervoor moeten zorgen dat zij hun beleid daarop aanpassen. Dat betekent inderdaad een zware verantwoordelijkheid en spreker is ervan overtuigd dat als de partners niet onderling afspreken dat zij ervoor gaan en dat zij naar een oplossing zullen zoeken als het heel erg moeilijk wordt, er veel meer negatieve effecten zullen worden losgemaakt dan wanneer de partners dat niet zullen doen, want dan komt de ontwikkeling zoals de provincie die in dit gebied wil, stil te staan. Dat is niet de bedoeling.

De heer HAIKENS merkt op dat het concept niet ter discussie staat volgens de gedeputeerde.

De heer SWIERSTRA antwoordt dat nu niet voor niets dit concept wordt gepresenteerd.

De heer BEERDA is verbaasd over de vraagstelling van GroenLinks. Wat suggereert GroenLinks hiermee?

De heer LANGENKAMP merkt op dat hij heeft gezegd dat GroenLinks in het verleden de regiovisie onderschreef omdat hij het openbaar vervoer als ordenend en regulerend principe heel erg belangrijk vindt. Hij is bang dat er geen geld is voor het Kolibri-project, maar dat er wel geld is voor een meter asfalt meer of minder, zodat er wel

meer asfalt is maar geen kwalitatief goed openbaar vervoer.

De heer BEERDA merkt op dat hem de achtergrond van de vraag duidelijk was.

De heer LANGENKAMP vraagt of de PvdA dat onderschrijft.

De heer BEERDA merkt op dat dat weer wat anders is. Hij is het ermee eens dat Kolibri als drager van de regiovisie moet worden aangemerkt en is het ermee eens dat BAG en Kolibri onlosmakelijk aan elkaar verbonden zijn.

De heer SWIERSTRA merkt op dat hij zich niet kan voorstellen wat er gebeurt als er geen infrastructuur en geen Kolibri-project is. De positie van de luchthaven Eelde is inderdaad niet uitvoerig belicht aangezien deze als gegeven is beschouwd in dit verhaal. Binnen de grenzen die zijn afgesproken dient de luchthaven zijn positie waar te maken en op die manier is het opgenomen. Er is vanuit de regiovisie geen aanleiding om daar geheel nieuwe of andere verhalen over af te steken. Er is gevraagd of het SNN niet meer inzet zou moeten plegen door middel van middelen die in het kader van Kompas voor het Noorden kunnen worden ingezet. Dat zou best kunnen, maar dat komt pas aan bod op het moment dat de projecten concreet kunnen worden voorgedragen en dan kan bijvoorbeeld worden gedacht aan combinaties van roodgroene projecten. Voorts kan spreker zich vele projecten bedenken die daaraan annex zullen zijn en die zullen er ook wel komen, maar in de regiovisie als zodanig is niet verder benoemd waar de cofinanciering vandaan moet komen, want dit is afhankelijk van de projecten. Ten aanzien van de relatie naar Zuidwest-Drenthe en de rest van de provincie en of het invloed heeft op woningbouwquota merkt hij op dat dit geen gevolgen heeft. Ook daar moet weer worden verwezen naar het totale kader zoals het POP dat biedt. Het is niet zo dat wat er in de regiovisie Groningen-Assen wordt ontwikkeld weer ten koste gaat van de regio's Zuidoost- en Zuidwest-Drenthe. Er is natuurlijk wel gekeken waar precies de grens ligt en tot hoever de invloed van wie welke woningbouwtaakstelling op zich neemt en waar de grens precies moet worden gelegd, maar zoals de grens nu is getrokken, zijn het vrij natuurlijke beïnvloedingsgrenzen en zal er geen sprake

zijn van negatieve beïnvloeding van elkaar. Ook overigens is er in de toedeling van quota en middelen geen reden om zich daar zorgen over te maken. Zo zal straks slechts een deel van de eventuele middelen van de verkochte aandelen van Essent worden ingezet voor de Zuiderzeelijn. De vragen over ontsluitingen van wegen en dergelijke betreffen operationele zaken waar buitengewoon hard aan gewerkt wordt en waarover wordt onderhandeld met busvervoerders en de desbetreffende gemeenten. De gemeenten zijn met de best mogelijke middelen bezig om die infrastructuur te ontwerpen die voldoet voor de tijd waarin zij kosteneffectief zijn. In een aantal gevallen blijkt dat hele mooie en grootschalige oplossingen nog veel effectiever zijn, maar niet kosteneffectief zijn, dus dan worden zij niet gedaan. Ook overigens moet ervoor gewaakt worden dat de provincie een oordeel uitspreekt over de details waar de gemeenteraad over gaat. De opmerkingen over de landbouw vormen een voortdurend thema in de discussie over de mal en contramal. In het ontwerp-POP is niet gesleuteld aan de functietoedeling en in het uitvoeringsprogramma zal daar ook rekening mee worden gehouden. Bij de uitvoering zal er dus op worden gelet dat er zo goed mogelijke combinaties worden gemaakt. Het blijft natuurlijk de ontwikkeling van de landbouw binnen de aanwezige mogelijkheden in relatie tot natuur en landschap enerzijds en in relatie met de Europese landbouwpolitiek anderzijds, welk probleem zowel in deze regiovisie als in de rest van Drenthe een grote rol speelt en waar het college op dezelfde manier mee omgaat. Ook de discussie over de waterbergingsgebieden is een afzonderlijke discussie. De waterschaderegeling is er inmiddels en zal worden vastgesteld door de waterschappen. Dit zal een rol spelen op het moment dat de gemeenten definitief tot aanwijzingen in bestemmingsplannen zullen overgaan. Een nog niet opgelost probleem is de discussie over de planschade in relatie tot eventuele schaduw-schade, maar dat is een landelijk probleem waar deze provincie ook een rol in zal spelen. Dat probleem is echter niet leidend of sturend voor de regiovisie op dit moment. Hij constateert dat de commissie in meerderheid dit stuk een goed en onontkoombaar verhaal acht, maar er zijn nog veel kanttekeningen bij te maken die in verband kunnen worden gebracht met grote ontwerp- en aan de financiën gerelateerde uitvoeringsproblemen. De betrokkenheid en het mede ver-

antwoordelijk voelen van de staten voor de uitvoering van dit verhaal is van het grootste belang om deze grote ambitie voor de regio waar te maken.

TWEEDE TERMIJN

De heer SLAGTER merkt op dat de heer Engels twee knelpunten heeft benoemd. Het tweede knelpunt ging over de communicatie en het democratisch gehalte van het volgen van deze trajecten. Daarop is geantwoord dat er naar een structuur wordt gezocht om daar vorm en inhoud aan te geven. Dat vindt spreker zeer positief. Het andere punt dat naar voren is gehaald ging over de uitvoeringsproblemen. Ondanks de uitgebreide beantwoording blijven daaromtrent nogal wat onzekerheden bestaan. Het betreft hier de onzekerheid over woningaantallen en economische groei in relatie tot het POP, het zoeken naar financiële onderbouwing voor ieder project afzonderlijk en de onzekerheid over Kolibri en de financiering ervan. Ondanks de uitgebreide informatie kan spreker zich niet aan de indruk onttrekken dat de grote woningaantallen een grote druk zullen geven op contouren. Hij begrijpt dat binnen de beleidslijnen van het POP alles geregeld kan worden, maar hij kan zich ook voorstellen dat er creatieve oplossingen ontstaan door dit traject. Zijn opmerkingen over Zuidwest-Drenthe gingen juist daarover. Als regelgeving in het noorden van Drenthe wordt opgerekt gaan de gemeenten in Zuidwest-Drenthe daar zelf gevolgen uit trekken. Hij ondersteunt de ambities en de plannen die er uit voortkomen en hij hoopt dat het geheel zich in een positieve richting zal gaan ontwikkelen.

De heer HAIKENS blijft zitten met het probleem dat er ontzettend veel ambities en plannen zijn in dit gebied en dat in het gebied veel functies moeten worden behouden, terwijl er ook functies extra aan toegevoegd moeten worden. Als hij alleen al kijkt naar de waterbergingsgebieden en de zoekgebieden, naar natuur- en landschapswaarden, de wens om de landbouw er te kunnen behouden en de ambities op het gebied van woningbouw en deze ambities legt naast het huidige POP, dan ontstaat er in de uitvoering wel degelijk een spanningsveld.

Dit is voor spreker het centrale punt en ondanks de beantwoording van de gedeputeerde is zijn

terughoudendheid daarover nog niet weggenomen.

De heer ENGELS vraagt of de heer Haikens nu bedoelt te zeggen dat in het POP de ruimte voor rode ontwikkeling moet worden verruild, of bedoelt de heer Haikens te zeggen dat het college in de ambities in de regiovisie zo voorzichtig moet zijn dat wat nu in het ontwerp-POP staat, overeind moet blijven.

De heer HAIKENS antwoordt dat hij met een aangenaam gevoel deze regiovisie heeft gelezen en dat hij deze regiovisie en de ambities die erin staan zeer waardevol vindt voor de ontwikkeling van Noord-Drenthe. Dat betekent dat deze regiovisie hem zodanig aanspreekt dat hij het college vraagt nog eens goed te kijken naar de belemmeringen in het POP. Als er echt belemmeringen zijn met een aantal kernzaken die in deze regiovisie worden genoemd, dan moet daar nog eens goed naar worden gekeken.

Verder heeft spreker aangevoerd dat indien de plannen uit de regiovisie aan de vooravond van een mogelijke uitvoering staan, hij in de regiovisie een aanscherping wenst van de promotie en acquisitie.

De heer LANGENKAMP merkt op dat in het besluit in het statenstuk staat dat de commissie instemt onder aantekening van de in de staten genoemde aandachtspunten. Namens GroenLinks wil spreker de kanttekening maken dat hij het niet erg eens is met deze regiovisie en wil op een aantal punten op de rem trappen omdat hij het OV-systeem heel belangrijk vindt. Verder wil hij ook in de regiovisie zien neergelegd hoe niet alleen asfalt wordt betaald, maar ook het landschap. Is het mogelijk dat er met betrekking tot het revolving fund nog een investeringsparagraaf in dit stuk worden opgenomen? Verder wil hij, als dit een A-stuk blijft, weten wat er dan wordt beslist en hoe worden de door de commissie gemaakte opmerkingen in het stuk vertaald? Als deze vertaald worden met de samenvatting die de gedeputeerde er aan het einde van zijn betoog van heeft gegeven, namelijk dat iedere fractie het daar in grote lijnen mee eens is, dan vindt hij dat niet juist.

De heer SLAGTER merkt op dat er nu niet wordt beslist, maar dat er slechts een ambitie wordt

ondersteund. Er worden pas in het voorjaar besluiten genomen.

De heer LANGENKAMP merkt nogmaals op dat hij niet instemt met de samenvatting zoals de heer Swierstra die van de opmerkingen van de commissie heeft gemaakt.

De heer WIERINGA merkt op dat hij heeft gevraagd op welke gronden er geen station bij Tynaarlo staat gepland. Verder staat in het voorstel dat rekening moet worden gehouden met een fors verhoogde bijdrage van de regio. Hoe gaat de provincie dit invullen, want de provinciale begroting is al vastgesteld? Ook heeft hij gevraagd naar de problematiek van de A7 bij Groningen. Hoe wordt daar mee omgegaan? Verder heeft hij gevraagd of de mogelijkheid kan worden opengehouden om van de N34 een vierbaansweg te maken, want die weg is zeer onveilig.

De heer BAAS stelt vast dat er wat licht zit tussen de standpunten over de prioriteit tussen regiovisie en POP van de VVD-fractie en de gedeputeerde. In de tweede plaats vindt hij dat er tijdens de bespreking in deze commissie erg veel onzekerheden in deze regiovisie zijn geconstateerd. Hij denkt dat de staten een politiek verkeerd signaal afgeven indien er nu al begonnen wordt met allerlei alsen, mitsen en maren te noemen, want het is zaak het gehele programma integraal overeind te houden tot aan het bittere eind in de wetenschap dat het onvermijdelijke moet gebeuren. Het komt niet sterk over indien er nu al wordt gedacht aan het zetten van stappen terug. Wordt er gedacht aan een kostendekkende exploitatie van Kolibri?

De heer ENGELS merkt op dat er nog wordt gesproken over een ontwerp wat ter definitieve besluitvorming nog een keer terugkomt in deze commissie. Daarom reageert hij ook op datgene wat de gedeputeerde heeft gezegd op twee punten. Als eerste is dit het democratische draagvlak. Het antwoord dat de gedeputeerde daarop heeft gegeven is al vaker gegeven, terwijl de uitvoering ervan achterwege blijft. Spreker geeft aan de stuurgroep het advies mee om te proberen naar andere partners toe, ter vasthouding van het commitment aan deze belangrijke regiovisie, met een voorstel te komen voor vormende instrumenten voor discussie in raden en staten. Dat is niet eenvoudig, maar het college moet wel met iets

komen, want anders komt dat punt bij de vaststelling van de regiovisie weer terug. De heer Baas trekt een politieke conclusie uit een discussie die spreker met de heer Haikens heeft gehad. Spreker stelt vast dat er geen probleem is bij de vaststelling van POP en regiovisie, maar wel binnen de bestaande grenzen die zijn aangegeven. In de afgelopen periode is er op het terrein van de regiovisie in de ogen van zijn fractie het nodige succes geboekt op een aantal terreinen. Dat geldt niet alleen ten aanzien van de Kolibri-plannen, maar in het noorden van deze provincie is, kijkend naar de woningopgave van Groningen, in samenwerking met de betrokken Drentse gemeenten en rekening houdend met de natuurlijke waarden van Peizer- en Eeldermeden een woningbouwprogramma op een zeer beheerste wijze ontwikkeld, die er zonder de regiovisie niet zou zijn geweest. Dat is een belangrijke aanwijzing om met dit verhaal op een goede manier verder te gaan. Zijn fractie staat daar in ieder geval achter.

De heer SWIERSTRA merkt op dat het democratisch gehalte in die zin is gewaarborgd dat de echte besluiten die worden genomen over de financiën van het POP en dergelijke in de gemeenteraden en staten worden genomen, dus dat is netjes gewaarborgd. Als het gaat om het democratische karakter van de besluitvorming, dan moet er inderdaad nog wel het een en ander gebeuren zodat mensen gecommitteerd worden en blijven. Wat spreker betreft is hij het eens met de heer Engels dat daar meer aan moet gebeuren, dat is uitgesproken en er wordt op dit moment aandacht aan besteed. Er is bijvoorbeeld een afspraak dat daar waar gemeenteraden, commissies of staten daar behoefte aan hebben, daar extra over gesproken kan worden door middel van het geven van voorlichting. Dat gebeurt rechtstreeks vanuit de stuurgroep in de richting van het verantwoordelijke bestuur en ook in technisch-communicatieve zin wordt er geprobeerd om dingen te bedenken om de bevolking erbij te betrekken. De suggestie om daar formeel wat meer handen en voeten aan te geven, neemt spreker graag mee. Veel meer kan hij er op dit moment niet over zeggen. Als het gaat om de eventuele druk die de woningbouwaantallen op contouren kunnen opleveren, merkt spreker op dat het spanningsveld dat sommigen daar denken waar te nemen tussen de VVD-fractie en spreker toch minder aanwezig is dan de heer Baas misschien

politiek wel leuk zou vinden. Op het moment dat er een flexibel omgevingsplan is en daar niet dogmatisch mee wordt omgegaan, dan zitten daar keuzemomenten in. Het omgevingsplan is immers niet tot op het niveau van bestemmingsplannen uitgewerkt. Dat betekent dat er keuzes voor gemeentebesturen in zitten en daarbij wordt aangekomen tegen het feit dat in Noord-Drenthe en de stad Groningen mensen op een klein stukje grond willen samenleven, wonen, werken en recreëren en zich verplaatsen en dat levert nu eenmaal spanningen op. Dat is de realiteit van alledag en het dagelijks werk van de besturen van provincies en gemeenten om dit op te lossen. De contouren die er nu zijn neergelegd in het kader van het POP en de regiovisie sporen dusdanig dat er een heldere gemeenschappelijke doelstelling is voor wat betreft de ligging van de grenzen en dat er een agenda is met betrekking tot die punten die de precieze invulling van de plannen en de kosten ervan betreffen. Daar kan best eens een verschil van opvatting over komen. De opmerkingen over de promotie en acquisitie liggen in de lijn van zijn antwoord op de vraag over het democratische gehalte van het proces. De discussie rondom het revolving fund betreft een van de mogelijkheden die een oplossing zou kunnen geven over het erbij betrekken van meer private en niet-commerciële partijen, maar het moet nog worden uitgewerkt hoe dit precies zou kunnen. Het heeft ook te maken met de discussie over de mate waarin PPS erin betrokken moet worden en dan belandt de provincie al heel snel in discussies over grondpolitiek. Het college heeft dan ook gezegd zich een nader oordeel te willen vormen over het instrument van de grondpolitiek en hoe daarmee omgegaan moet worden. Dat heeft dus onder anderen te maken met zowel de ontwikkeling van bedrijventerreinen, OV-activiteiten en de EHS. Dat is een heel complex verhaal en het voert te ver om op de uitvoering daarvan in te gaan, aangezien dit iets is wat zich niet op regiovisieniveau afspeelt. De discussie hierover is hier in wezen wel geagendeerd. Op de vraag over een kostendekkende exploitatie van Kolibri durft hij op dit moment geen antwoord te geven en verwijst naar de stukken die daarover zijn geproduceerd. Hij merkt op dat in Kolibri-verband via de vakmatige benadering van de verkeer- en vervoergedeputeerden heel indringend wordt gekeken hoe de relatie kan worden gelegd tussen enerzijds de exploitatie van Kolibri en het gewone openbaar vervoer en an-

derzijds de investeringen die daarvoor moeten worden gedaan en de keuzes die daarvoor moeten worden gedaan voor de ruimtelijke agenda. De samenhang met dit project betekent dat ook op dat punt niet los van elkaar kan worden beslist en dat wanneer er uit ruimtelijke overwegingen wordt besloten om op een bepaalde manier te bouwen, dat niet kan betekenen dat de rekening daarvan dan wordt gelegd bij de exploitatie van het openbaar vervoer. Het zal echter in wezen in de omgekeerde richting moeten, waarbij altijd gekeken wordt of de effecten van woningbouw op het openbaar vervoer niet negatief zijn en wat partijen daar eventueel voor over hebben. Die relatie wordt dus heel expliciet gelegd, omdat er anders straks weer een open eindfinanciering komt. Over het station

Tynaarlo merkt hij op dat een volledig volwaardig station in Tynaarlo zou betekenen dat er grote woningbouwontwikkelingen zouden moeten zijn om dat rendabel te maken. Dat ligt niet in de verwachting, al was het alleen maar omdat de gemeente daar heeft aangegeven dat zij niet van plan is om daar grootschalig te gaan bouwen. De mogelijkheid wordt wel opengehouden en er wordt gedacht aan een op- of uitstapvoorziening, maar de discussie hierover is op dit moment wat naar achteren geschoven. Over de verdubbeling van de rijksweg N34 is meerdere malen gesproken, maar dat gebeurt gewoon niet.

De VOORZITTER merkt op dat de stuurgroep waarschijnlijk wil weten wat het draagvlak is voor het in het rapport beschreven ambities en de daaruit voortvloeiende ruimtelijke hoofdkeuzes en de regionale samenwerkingsinzet. Dat is ook de vraag die vanmiddag voorlag. Definitieve besluitvorming zal pas in de periode februari/maart 2004 aan de orde komen. Hij constateert dat deze commissie in meerderheid op hoofdlijnen akkoord gaat met dit stuk en dat dit verder door de stuurgroep kan worden uitgewerkt met inbegrip van de opmerkingen die deze middag zijn gemaakt. Verder heeft de heer Swierstra aangegeven dat het college meer aandacht zal besteden aan de communicatie rondom dit stuk en hij stelt voor om als commissie een wat actievare rol te spelen rondom de totstandkoming van dit stuk en de communicatie er omheen, door dit stuk regelmatig op de agenda van deze commissie te zetten.

De heer BEERDA merkt op dat in het stuk zoals dat over vier maanden moet worden vastgesteld, de opmerkingen terug moeten zijn te vinden zoals zij deze middag zijn gemaakt. Hij stelt dan ook voor om een A4'tje op te stellen waarin die opmerkingen zijn opgenomen, zodat dit een integraal deel uitmaakt van het stuk dat dan ter besluitvorming voorligt. Dat is een oplossing die recht doet aan hetgeen er deze middag allemaal is gezegd.

De VOORZITTER stelt voor dat door het secretariaat in een A4'tje de hoofdlijnen van de door de commissie gemaakte opmerkingen zullen worden samengevat.

De heer ENGELS heeft de vraag van de heer Beerda zo begrepen dat hij heeft gevraagd om de door de stuurgroep ingezette veranderingen als gevolg van de hier gevoerde discussie en de opmerkingen die hier zijn gemaakt, op een A4'tje te zetten en niet de hier gemaakte opmerkingen samen te vatten in een A4'tje.

De heer BEERDA merkt op dat de draai die de heer Engels eraan geeft, volledig door hem wordt onderschreven. Hij stemt dus in met het voorstel van de heer Engels.

De COMMISSIE stemt hier unaniem mee in.

8. Sluiting

De VOORZITTER sluit de vergadering om 16.20 uur en dankt eenieder voor opkomst en inbreng in deze vergadering.

Vastgesteld in de vergadering van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit van 19 januari 2004.

, voorzitter

, griffier

HW

TOEZEGGINGEN

gedaan in de vergadering van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit, gehouden op 24 november 2003 in het provinciehuis te Assen.

Pagina

- 4 De VOORZITTER zegt toe dat de brief van 24 oktober 2003 van de Industriële Vereniging Coevorden betreffende de vaarweg Almelo-Coevorden de volgende vergadering op de agenda zal worden gezet.
- 6 De heer SWIERSTRA zegt toe dat zodra de uitslagen van het belevingsonderzoek met betrekking tot het openbaar vervoer binnen zijn, de commissie hiervan kennis kan nemen.